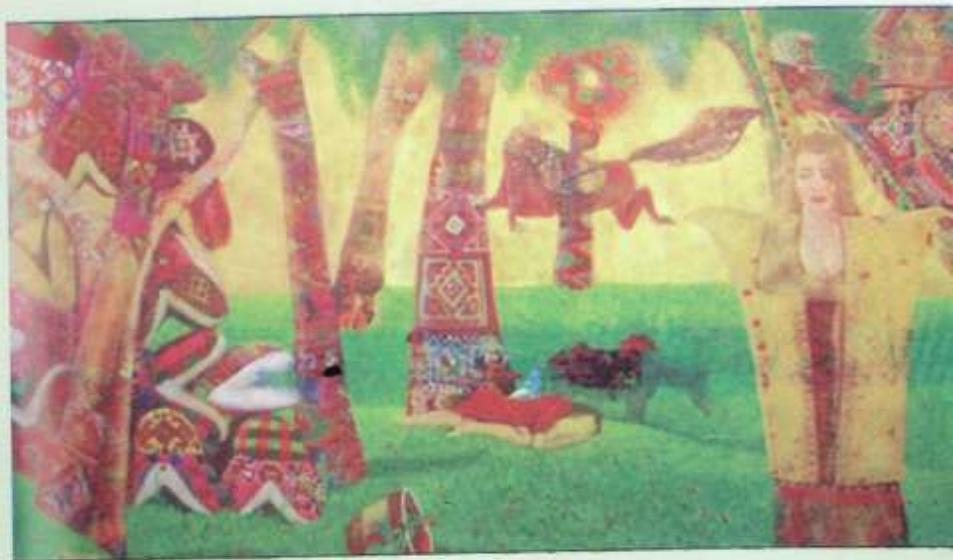

د. عهلى و هردى

به م شیوه "قوره تلهین" یان کوشت

2011

و هرگزیانی: نهرسه لان نهرده لانی

بەم شیوه

"قوره تلەھەین" يان گوشت

د. عەلى وەردى

بەم شیوه

"قورەتلەھین" يان گوشت

نوسيينى: د. عەلى وەردى

وەرگىرانى: ئەرسەلان ئەردىغانى

چاپى يەكەم

2011

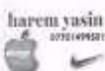
له بلاو کراوه کانی خانه‌ی چاپ و په خشی رینما

زنجیره ۳۳۲

ناسنامه‌ی گتنيب

oooooooooooo

بهم شیوه "قوره‌تلعین" یان گوشت

نوسيئي: د. عهلى و هردى

ودرگاهانى: نهرسه‌لان ئوردى‌لائى

بابەت: مېڭۈۋىس

نه خشەسازى و بەرگ: قواد كەولۇس

تىراز: 1000

نۇيەت و سالى چاپ: يەكم، 2011

شۇينى چاپ: چاپخانە‌ی گەنج

ناولىشان سليمانى — بازارى سليمانى — بەرامبەر بازارى خەفاف.

زمارەت موبایل: (07501191847) (07701574293)

د. عدلی و دردی (1913 - 1996). له زانکۆزی نەمربىكى لە بەيرۇت خرىيىدویەتى و ماستەر و دكتوراى لە كۆممەلتاناسىدا لە زانکۆزى تكاس بەدەستەيتناوە. لە سالى 1950 لە زانکۆزى بەغدا وانەي كۆممەلتاناسى دەدەنەتەكى لە سالى 1970 خانەشىكرا. لە گۈنگۈزىرىن كېتىبەكانى: ھېزە كاراكانى نەست، واعيزەكانى سولتان، گالتەجارپەتى نەقللى صرۇپى، نەفسانەي نەدەپى بالا، نىين خەلدون لەۋىزىر تىشكى شارستانىيەت و كەمسايىتىدا، چەند تىپۋانىنىكى كۆممەلائىتى دەربارەي مىئۇرى نوتى عىزاق (ھەشت بەرگ). سانسۇرى حكومەت نېھىيەت بەرگەكانى ترى چاپ بىكات. ھەندى لە بەرھەمەكانى و درگىزدرایە سەر چەندىن زمانى جىهانى وەك تەلەمانى و ئىسپانى و ئىنگلەزى.

قوره‌تلعه‌بن

کۆمەلگای عیزاقی لە دواین سالانی و بیلايەدە کەمی نەجیب پاشادا سەرفالی قسمەویاسى نافرەتىنىكى سەپېرىپۇن كە پىتى دەوترا "قرةالعين"، چونكە نەم نافرەتە روخسارى خىزى حىستىپۇ، چۈرۈدە سەر دوانگەر، گوتارى داۋ مۇھىمىي تايىھە، نەممەش يە كەمین رۇداوه لەو جۆرە كە لە مىتۈرى عىرقدا روبىدات، رەنگە نەك تەنھا مىتۈرى عىرقات، بىلکول لە مىتۈرى تەواوى رۆزىھەلاتىدا يە كەمین رۇداوى لەو جۈزە بوبىت. ئىمەش كە ئىستا دەمانەنۋىت خوينىندەمۇدە بىز مىتۈرى کۆمەلگای عیزاقى شەو سەردەمە بىكەپىن پېتىستە كەسايىتى شەو نافرەتە بىناسىپۇ بىزانپۇن تاچەند كارىگەرلى ھەبۇھە بىز سەر عىرقات و پاشان ئىتران.

ئەم نافرەتە لە سالى 1814 لە قەزۈرپىن لە دايىكپۇھ، ناوزرا "زەربىن تاج" كە نەممەش ناوىتكى فارسىيەدە بە ماناي "گولىئەنەي ئالتۇنى" دېت چونكە رەنگى قىشى خەمنەپى بود، خانەوادە كەمى يە كىتكى بود لە خانەوادە نايىنە ناودارەكائى قەزوپىن كە خاودە بىز و شوپىنى تايىھەت بون لە ئىتىر

خنده‌کیدا، بهم خانه‌واده‌یه دوسترا "خیلی بورغانی"، له نیو شم خنله‌دا
جه‌ندان زنانی تاینی به‌توانای تیاهملکوت. یه کن لوانه "مهلا مهدد
صالح" بو که باوکی فوره‌تلعین بو، همروه‌ها "مهلا شده‌د تدقی"ش که
یه کن بو له ماصه‌کانی، شم مهلا مهدد تدقیه لهو سوردۀ مسدا گه‌زره
زانای تاینی قهزوین بو.

فوره‌تلعین به جوانیه‌کی بن ویندو زیره‌کیه‌کی لمراده به‌در
ناسابر، هم‌له مندالیه‌وه هدلکه‌تویو. دوستی لمو وانه‌بیزبانه‌ی باوکی و
مامه‌پیدا بمشداری‌گرده که شوان به فیزخوازانیان دوسته، پفرده‌یان بز
داده‌ناو له پشتی پفرده‌وه گویی ده‌گرت، پهیتا پهیتا وهای پیهات
بمشداری له مشتهره تاخاوتسی و فقهیه‌کانی نیو خیزانه‌کمی ده‌گرد،
زورجار باوکی داخی خوبی ده‌رد‌هبری و دهیوت: "نه‌گدر کور بوایه ندوا
مالو وه‌چاخی رذشن ده‌گردده و جیتنی منی ده‌گرتهوه". "عبدالوهاب"ی
برای پیاهم‌لدانی بز زیره‌کیه لمراده به‌دره‌که‌ی کردده و تویه‌تی: "ثیمه به
تمادی بر او ناموزاک‌گمانه‌وه نه‌مانده‌توانی له ناما‌دیونی نهودا قسم‌بکه‌ین
چونکه زانسته‌که‌ی ترقاندبویتی، نه‌گدر بعیریکه‌وت باسی پرسیکمان
بکردبايه ثیدی نه به روئی و زور به لیهاتوی قسمی لمسه‌ر ده‌گرد
تازاده‌یدک که بومان ده‌ده‌که‌وت ثیمه هله‌ین و به تیامانه‌وه به‌جیمان
ده‌هیشت^(۱).

(۱) محمد زرنده: "دستیکن بوناکیه‌کان"، در گزینه‌ی عدال‌اللیل سعد - تاهره، 1940، لایسری 63 -

خەلکى قمزويىن لەو سەرددەمەدا وەك خەلکى كەزىيەللا بوبۇن بە دوو
پەشى ناڭزىكەدە: "پاشت سەرى" و "بالاسەرى" واتە شىيخەكان و دەزە
شىيخە كان، نەم دوگەرتىپونە رېچۈپو بىر مالى قورهتلعەينەوە، تەۋەدبو ماھە
گەورەي مەلا مەحمدەدى تەقى لە دەزە شىيخە كان بۇ، لە كاتىتكىدا ماھەكەى
تىرى كە ناوى مەلا عەلى بۇ لە شىيخە كان بۇ، قورهتلعەين لەم كەشە ھەزىيە
بۇلە بۇلۇنامىزەدا پەروردەدبو، گومان لەۋەدا نىبىيە كە شۇ بە زىرىكى خۆى
توانىيەتى ھۆش بە زۆر شت بىنېتىت و لە نىبىر نەم مىملانىتىيەدا سودى
لىتوھەر بىگرىت.

كاتىتكى قورهتلعەين گەيشتە تەمەنى چواردە سالى بەشى درايە كورى
ماھى واتە مەلا مەحمدەدى كورى مەلا مەحمدەد تەقى، زۆر بەسەر
ھارسەرگىرياندا تېئىنەپەريپۇ كاتىتكى مىزىدەكەي بېرىارىدا كۆچ بىكەت بۆ عىترات
بە مەبەستى فېرخوازى، بۆيە پېتىكەدە سەفرىيانىكىردى بۆ كەزىيەللا و لە
خانویەكدا نىشىتە جىتپۇن كە دەگەرەتتەوە بۆ خانەوادە كەيان و دەكەوتىتە
گەرەكى "خىمگاھ" كە تائىستاش ماوەدە ھەندىنى كەس لە خانەوادە
بورغانى تىدا نىشىتە جىتپۇن، نوسەرى نەم رىستانە لە ماوەدى پېشىدا سەردانى
كىرددە.

نەم ژۇ مىزىدە بۆ ماوەدى سىيانزە سال لە كەزىيەللا مانەوە و لەوئى
بۇنە خاودەنى دوو كورى كە ناويان شىراھىم و شىسماعىل بۇ، وادىارە كە
زېيانان لە كەزىيەللا بىتېش تەبۇ لە ناڭزىكى و مىملانى، چونكە قورهتلعەين
مەھىلى بەلاي سەيد كازىم روشىتىدا دەجو كە لەو سەرددەمەدا سەرخىتلى

شیخه کان بو، له کاتیکدا میزده کهی مهیلی به لای "بالاسدری" سدا دهجو.
رنهنگه له سمره تادا ناکوزکی و دزیاری نیوان ثم دور هاوسره ثاشان بوبیت
پاشان له گهل تیپه ریونی رقزگاردا توندبویت.

له سالی 1841 ز ثم دور هاوسره گه رانهود بز قمزوین، لدویش
کوریتکی تریان بو که ناویاننا "ئیسحاق"، گه راندوبیان بز قمزوین
سمره تایهک بو بز دوباره دهستپتکر، نمودی ناکوزکیه کانیان، چونکه باوکی
میزده کهی فه توایه کی ده رکردو تیبیدا شیخه کانی به کافر له قله لە مددا له
کاتیکدا قوره تلععین زیاتر له جاران شەیدای بیروباوهری شیخه کان و هزگری
سەید کازم روشتی بوبو.

قوره تلععین بەرددوام نامەی بز روشتی دەناردو پرسی پیتە کرد له
بارەی چەند ماناپیه کی پەنھانی نیتو نوسینه کانیمه، پاشان دواجار بیریاری دا
میزده کهی و متندالله کانی بە جىھىيەلىت و كۆچ بکات بەردوه كەربەللا ناکو له
روشتی يەوه نزیك بیت و بەشداری له حەوزە زانتیه کەيدا بکات.

له سالی 1843 ز قوره تلععین سەفەری کرد بز كەربەللا، نەوکات
له تەمەنی بیست و نۆ سالیدا بو و له لوتكەی پیتگە يېشىنیدابو، کاتینکىش
کە گەيشتە كەربەللا سەرسام بو بەودى ثم روشتیه کە ثم هاتوھ بز لای
بەر له چەند رۆزىكى مەردوه بۆزىه توشى نائومىتى بولو و بەشداری له
پرسە کەيدا کرد⁽¹⁾.

(1) ثم زاتیاریانەی کە ئەبارە قوره تلععین بەریله له چەند سەرچارویه کى جاوارو، زەدەستم كەرتو، زەنی
بەشىزىه کى نايەت سەدم له كەنۋىنىكى دەستنوس زەنگىزىه كە بېئىرسى عېرىدە صاخى نەرساۋە بە ناوپاشانى

له نامیز نانی بانگهیشتی بابی

کزی سدرچاره بابی و بههاییه کان کوکن لمهسر نموده که قوره‌تلعه‌بین له یه گه‌مین ندو که‌سانه‌یه که بانگهیشتی بابییان له نامیز ناره و بوده بکن له همزده "بیته زیسته کان"، همه‌مویان هاوران لمهسر نموده که قوره‌تلعه‌بین کاتیک چونه سر پیازی بابی که هیشتا باب له شیراز به نهیتی بانگهشی بوز خزی ددگرد. نه‌دهش شتیکه زه‌حمدته وینای بکدین، چونکه قوره‌تلعه‌بین چون توانی به بانگهیشته که بزانست له کاتیکدا نه له که‌ربه‌لایه وه چون توانی پهیودندی به بابهوه بکات و شتیکی له بارده بزانست.

سدرچاره بههاییه کان لم بارده دوو چیرۆکی جیاواز له یه کتر ده گپرنه‌دو، یه کن له سدرچارانه که کتیبی "ذکرة الأوفیاء" له تییدا هاتوه ده‌لیت: قوره‌تلعه‌بین له دوای مردنی سهید کازم روشنی کاتیک گه‌یشته که‌ربه‌للا له همه‌مو شتیک دابراو دهستی دایه نویزه‌کردن و پارانه‌وه له چاوه‌روانی ندو که‌سه به‌لیت‌دراوه‌ی که روشنی پیشگویی نزیک‌بونه‌وهی

"لرده‌لعن له راستن و راعیدا". ندوی که لیرده‌ی پیترسته ناماژدی پیش‌دین ندویه که نوسخه‌ی نه کتبه له خانه‌دادی بورخاییه در خرم ازیکن قوره‌تلعه‌بینه.

هائی ده گرد، شهرویگیان له خمودا گاهنیتیکی رەکیزشی میزد و سهولتی به
نامهانه و بیبیوه دهستی بق پارانهوره بەرزرگردار و هەندی نایات دەخویتی،
پاش ساوه یەلک راقەی سوردەتی بوسقى لە باپهود پینگەشتو دەبیتیت بەکى
لەو نایاتانەی کە گەھىن بىتو خمودەگەی دەخوتند لە راچەگدادا، نەمەش
وەھا لېنگەردار بارەر بە بانگەپیتى باب بەپیتیت⁽¹⁾.

بەلام كتىيى "الكواكب الدرية" چۈرۈكە كە بە شىۋىيەكى تر
دەگىنېتىه و دەليت: لە كاتىيىكدا كە فيئرخوازە كاشى سەيد كازىم روشتى بە⁽²⁾
نېو ولاڭدا يلاۋەيانگەرەبو بەشوتىن كەسى چاوهرىانگراودا دەگىران،
قورەتلەعەين خۆى لە ھەممۇ شىئىك داپىرى بۇ بۇز وەرزش و لېبران و دەستى لە⁽³⁾
خۇراكىش ھەلگىرتىپ، ھەممۇ كاتىيىكىشى لە چاوهپروانى و تىيراماندا بەسەر
دەبرد. رۆزئىك نامەيدىك بۇ مەلا حىtin بەشرونى دەرسىتىت و تىيىدا دەليت:
"نەگەر كەسى چاوهرىانگراوتان بىنى بىتەشم مەكتەن لەو ھەوالە،
خۇشكۈزۈرلەنیم لى گل مەددەنەوە، نەم زەمینەش پەشكىتكى دەكەوت لە
جامى شىڭەمەندى". نامەكە گەيشتە دەستى مەلا حىtin لە كاتىيىكدا كە
لە شىرار بۇ بۇيە نامەكە نىشان باب دا، بۇيە باب ناوى قورەتلەعەينى
خىستە نېتو رېزى "پىتە زىنندوھە كان" سەدە و اۋۇرى لەسەر كرد. كاتىيىكىش
مەلا عەلى بىظامى وەك نوئىنەرى باب ھات بۇ عىتراق قورەتلەعەين
پەبىوهندى پىتە كەردى و رېزجە ناوار ورده كارى بانگەپەشىتە كەوە كە نەمەش
وەھا لېنگەر دەنگەن دەنگەن بارەر بەپەپەنەت⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ محمد زىنندى، سەرچارەت پېشىر، لايىھى، 64.

⁽²⁾ عبد الغىن ناوارە: "الكواكب الدرية"، درگىزىنى شەھەد فائىق راشيد - تاھىرى، 1924، بەشى يەكەم،
لايىھى، 110 - 111.

فوناکی یه‌گهه

خواناسه کان و ایشانی ته‌دان که بانگهیشتی بابی پهیتا پهیتا له کدریه للا شوینکه‌که‌وتی پهیدا کردوه، هه‌موشیان له شیخه کان بون، و دلی نه‌مو شتیکیان به‌نهیتی و به بیدهنگ ده‌کرد و له بمرددم خدلکیدا ریزاره نویکه‌بایان جارتهداد، تماندت له سهره‌تادا بؤیان نهبو ناوی باب بهتین ياخود که‌سایه‌تیه که‌ی دستیشان بکن بملکو به هینماو ناماژه له باره‌یدوه نه‌دان، زور‌جار له کاتی قسه‌کردندا به ناوی "الذکر" ناویان دهبرد.

واذیاره که قوره‌تلعه‌ین کاتیک چوته سفر ریزاری بابی به چهشنبی شوینکه‌واتنی تری بانگهیشتکه پابهندبوه به نهیتی پاریزی بانگهیشتکه‌که‌وه، بلام به شیوه‌یده کی جالاک پهیوه‌دنی به خدلکه‌وه کردوه تاکو ریگا خوش بکات له بتو قبولکردنی نه رو ریزاره نویه، ده‌وتی گوایه نه‌لوه قواناعمی ژیانیدا له ماله‌که‌ی خویدا و انمی ناینی و توهتموه و ژماره‌یده کی زور فیترخوازو گوینگر له ماله‌که‌یدا کوزبونه‌تفووه، له ژورنیکی بچوکدار له پشتی ده‌رگایه‌که‌وه که به پهمرده‌یده ک داپوشراوه داده‌نیشت،

نیز خوازو گویندگانیش له ژورنکی فراوانداو بهرامبهر به ژوره کمی شعر
داده نیشن، نهادیش له پشتی پغده ده قسمی بتو دکردن.
قوره تلعهین خاوهنه ده گنگیکی زولال بو و توانایه کی گوره هدبو
بن قسمه کردن و گفتگو، بهمهش له کزمده لئگای کمره لاوبدا جوله و
له رزه کمی صمزئی نایه ده ناوی گهونه سر هممو زبانیک، زنان و پیاوان
کهونه شتموری شه بجز که نویسانه که قوره تلعهین له وانه مالایه کانیدا
دیگستندرو.

له مانگی نابی سالی 1846از، قوره تلعهین خزی و شوتکه و ترانی
برفشن بهره ده کاظمیه، ده تری هزکاری ندر پوشتنه بیان ده گپریمه و بن
ناکنگی نیوان قوره تلعهین و میزرا مخدود حمسن جهوده که سه رگه دره
شیخه کان بو، بزیه بریاریدا لیتی دوربگه دیمه ده بروات بو شارنکی تر که
تییدا بتوانیت تدبیات و کهیکی نارازی لینه بیت که سامی لیتکات.
قوره تلعهین له کاظمیه پیشوازیه کی گوره هدی لیکرا که له بزیه
پیشی پیشوازیکه راهه کوره کانی سهید عبدالله شیر بو، همراه بزیه سفره تا
بوه میوانی ندوان، پاشان پوشت بو مالی سهید صادقی کدشی که
یه کیکه له خرمده تکاره به خشته کان و خانوه کهی ندر خانکردبو بن
جهوانه هدی میوانه شیخه کان.

قوره تلعهین له کاظمیه دستیکه ده ده به وانه بزیه همراه بدو چه شنید
که له کهربه للا خردیکی بو، بهده لهدش هندی جار ده چوه سر دوانگه
گویندگانی به بهانه جوانبیزی و تاره کمی سر سام ده کرد.

ناوبانگی له بمندا بلازبووه، زوربی دایسترانی به شیعه و نهوانی
تریشه و دهاتن بز گونه‌گتن له وانه و گزره کانی. یه کن له پر پیاوانه‌ی
خدلکی کازمیه شتیکی بز گیپاصمه که راسته و خو له که شتیکی بیستبو
که قوره‌تلعه‌یسی بینیبو له کانی نیشته‌جیبوتیدا له کازمیه، وتنی: زوریک
خدلک به‌شدارتی له زنجیره کوتله کانیدا کرد و له دوایه‌هه نوییان ده کرد، کانیک
که گوییان لیسی ده بوقسمه ده کرد هیته پسی کاریگفر بون واقیانورده‌ها.
وادیاره قوره‌تلعه‌ین له پهچه و حیجا بدایا بهو رهونه تونده نهیگرتبوه
بعد که زنانی خارچدرخی خلی له سمرده‌هدایا پیشی راهاتیون، بینه‌چن شهرو
پابنه‌ندبیت بعد رو هله‌لما لیسی که شعریعه‌ی نیسلام دینی پتهدات که
نهویش در خشی دهست و رو خساره بهین رازاندنه‌وه، له تمنیشت نه
هاوریتیانیدا داده‌نیشت که متمانه‌ی پیشانیو، رو خساری ناشکرا ده کرد
قسمه‌ی له گهل ده کردن، بهلام نه جوره رو هله‌لما لینه له و روزگاره‌دا لدلای
خدلکی نهرمه‌هه نه بوقیه دهنگو رژاوه‌ژاوه‌ی له نیو خدلک و پیاوانی
ناینیدا نایه‌وه قسمه‌یان بز خدلک بهست و تاوانی خراپیان ده خسته‌پان.
له و روزگاره‌دا خدلک داوین پاکی نافره‌تیان به پهچه و ده بست،
تییدی ههتا چهند زیاتر یه‌چه‌که‌ی توندو تول بوایه نهوا له بمرچاوی نهوان
داوین پاکترین و کاملترین کمس ده بلو. بوقیه نهیارانی قوره‌تلعه‌ین تاوانی
رده‌شتبیان ده خسته‌پانی که ههتا نه میریش نه و تاوانانه‌ی پیشه لکاوه.
جاریکیان له یه کن له پر پیاوانی کازصیم پرسی که ثایا ده نیاسیت
یان نا، پیاوه که هیشتا به ته اوی گویی له پرسیارد کدم نه بلو که‌چی له پر

سده رسانی کردم و دلایلی داشدم و نتوی "رهابود و های کرده" و شتائنه کنی و ت که شایه نی با کردن نبیه، نعم دلایله مش مایه سده رسانی نبیه له که می کموده در چیز که له زینگه بی پدچه بی توندو تزلدا ریایت و به شیوه دیده کمی رهها باوری پنی بوبنت.

خاودنی کتبی "الکواکب الدربیه" دلیت: روشه لصالیین قوره تلعهین بدر اصله بر به هاروئی و فیرخوازه کانی جیاواری کی درست کرد برو له نیوان پیادانی ثاینیدا و مستوصد بزله بزیت کی گهوره له نیوانیاندا نابوده، کانی کش که له و باره و له فیرخوار ایان پرسی و تیان دهست و روحسار له تیره ایشی ثایتی نیسلامه شندامی شورم نهبوه، بدله کشیان لمسه ر حرج هننا و دنمه ده که تییدا رنه کانی پنجه مصبه روح خسارو دستیان دانه بزیه سه ربایری نمو قدره بالخیه که له و درزی حه جدا هنبوه، بدلام نعم دلایله بدله داره کوتایی به کیشه که نه هننا بدکو جیاواری و بزله بولی لعنی خه لکیدا نایمه^(۱).

^(۱) سرچاره بیشنو، آیه ۱۸۹.

قوناغی دووهه

قوره تلعه بین بز ماوهه شده مانگ له کازمیه هایه وه، پاشان له
مانگی شوباتی سالی 1847 ادا به بزنه هی چلهه گهرا یه وه بز کهربه للا که
ده گهونه همشتی شه مانگه، به گهرا نه وه بز کهربه للا پیش نایه
قوناغیتکی نوی له ژیانیدا، چونکه ریتگهی شاردنده وه به نهیتی پاگرتنی
بانگهیشته کهی وه لانه نه مغاره بیان به ناشکار او به دنگیکی زواله وه
بانگهیشته کهی جارنه دا، نه مدهش بوه هوکاریک بز درستبوئی دوکهرتی له
نتوان پاییه کاندا، چونکه گردھیکیان شوتیسی که دوترا
"القریب" یه کن له وانه مهلا باقیر بو که یه کن بو له وانه همراهه تاده
چو به دهه بانگهیشته پاییمه دو پاب به پیشنه کهی خوشی پیاھه لدانی بز
کرد، نه باره کانیشی شوین مهلا نه جمده خوراسانی که دوترا که مالی سهید
کازم روشنی یه خیتو ده کات و بعیررسه له بیتودنه کهی.

نوسهری نهم پستانه دوو کتیبه دوزیمه وه که روز به باشی ویتای
شه دوکهربه ده کهن که له کهربه للا رویدا، شه دوو کتیبه ش یه کتر تهوار

ده کمن، یان به واتایه کی وردنتر بلینه: یه کتر و تده کمنده. یه که میان کتیبه کی دستنوشه به ناوی "بهربر او دره شیخیه کان" که به زمان و شیوه زاری کی خومالی نوسراو دهده به پیشنهاد ملا نحمد خیر اسانی که تیندا رهخنه له قوره تعلعهین ده گزیت و چیزی پیشنهاده ناوی ده بنت "بعد کچ" (بنت طاخ). کتیبه دو و میش به پیشنهاده که شوینشکه و توانی قوره تعلعهینه که ناوی شیخ سولتان کمره لایسی یه و تیندا و لامی ملا نحمد خیر اسانی ندادنده و بعرگزی له قوره تعلعهین ده کات^(۱).
 کاتیک که شم دو کتیبه به وردی ده خوییته ده و بدر اورد
 له نیوانیاندا ده کهین، ده نیانین خاله ناکتوک و جیارازه کانی نیوان
 شوینشکه و توانی قوره تعلعهین ر شوینشکه و توانی ملا نحمد بدزیسته.
 شم ویش به کورتی نه مانه خواره و یه:

1- قوره تعلعهین پیشوابو که کاتی شده هاتوه پرده لمسه ر شه و
 با نگهیشته هلماریت و به ده گنیکی زولال با نگهشی بز بکرت،
 به لام ملا نحمد پیشوابو که باب وا فرمانی پیکرده که
 با نگهیشته که به نهیتی بپاریزن.

2- ملا نحمد کتیبه کانی شیخ نه حمد الاحسانی و سید کازم
 روشتی به نه مر داده تا، وه بهدوام ده خویندنه، به لام
 قوره تعلعهین و شوینشکه و توانی نه کتیبانه به کتیکراو داده نیں و

(۱) سیاس عربه صافی دکم له کمره لایزه که کتیبه که که میانی به خواسته پستانم، همروه ک سیاسی
 خیال رازی خیالی دکم له بخداوه که کتیبه دو و میش به خواسته پستانم.

دلیلین به هانتنی باب وادهیان به سفرچو، بهو جوزهش تاوانیان
دهنایه ملى ملا نهجه دو رینگیان به خملک نهنداد بمشداری له
کوره کانیدا بکهنر واناویان دهنا که نه مردو خوزه،
نه بهستیشیان لدروه ندوهبو که نه کتیبی که سانیکی مردوی
ده خویتندوه.

3- له تیپوانیسی قوره تلعهینه و مهیمت له سرهه لدانی
"ئیمامی ونبو" سرهه لدانی "باب" له، گهرانودی
ئیمامه کانیش مهیمت لیپی سرهه لدانی نه که سانه ده که له
سرهه تادا دچنه سفر ریبازی با گھیشتنه که واته نهوانه بهر له
هه موان با گھیشتی بابی له نامیز ده گرن؛ ملا حسین بعشرونی
له جیگه پیغمه بدری خوایه (رسول الله)، ملا علی بسطامی
ش له جیگه میری با وردارانه (امیر المؤمنین)، قوره تلعهینیش
له جیگه فاتیمه زهرا یه (فاطمة الزهراء)، ملا حسنه
سختانی ش له جیئی ئیمامی حسنه، سید حسینی یهزدی
ش له جیئی ئیمامی حسنه، ملا باقیش له جیئی ئیمامی
باقدره... هند، ملا نهحمد هه مو نه شتائی ده خسته پال
قوره تلعهین که گوایه نه پیباویه نه که سانه بهو جوزه،
له کاتیکدا نهوان نه قسانه یان ریده کرده ووه.

4- ملا نهحمد نهودی ده خسته پال قوره تلعهین که گوایه نه
رینگری ده کات له سازدانی پرسه بز ئیمامی حسین یان

سهردانیکردنی گزیری نیمامه کان به بیانوی نهودی که ناکری خمسه‌تی مرقیبی مجھینه پال نیمامه کان ودک تیسویی و مردن، کدوانه هیچ ماناوهک نامیتیت بز یادکردن نهودی تیشویه‌تی حسین بان مردنی.

۵- قوره‌تلعه‌ین و هاوه‌لانی جگره‌کیشانیان حرام دهکرد و ایان داده‌نا که شده یه‌کیکه لهو فیزکاریه نویانه‌می که باب هیتاویه‌تی، بهلام مهلا نه‌حمد جگره‌ی ده‌کیشاو وه‌های نیشان نهدا که بوق به‌نهیئنی پاراستنی با‌گهیشته که نم کاره ده‌کات. بز نهودی خوینه‌ر لهو ستایل و شیوازه تیبگات که مهلا نه‌حمد کتیبه‌کمی پیتوسیووه‌ده و رای خوبی سهباره‌ت به قوره‌تلعه‌ین پین ده‌پریوه کورتمیه‌کتان له کتیبه‌بوق ده‌خه‌ینه‌رو بن هیچ لابردن و زیادکاریه‌مک ته‌نها دانانی همندی فاریزه نهیت له‌گدل همندی رافه‌دا که ودک باوه ده‌یجه‌ینه نیتو دوو داشده‌وه. مهلا نه‌حمد ده‌لیت:

"بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْخَلْقَ لِيُحْسِنَهَا عَمَّا بَاتَ بِعَلَيْهِ الصَّالِحُونَ... شَعِيْرَهادَوْستَانِي تیکوشدرانی چاکه‌کاران، نهی نهوانه‌ی خوا بدیتی هه‌قی دلیابی پیداون، بینده‌نگ بن و گوئ بگرن بز نه‌و شتانه‌ی که منیتکی رسای هه‌زار باسی ده‌کهم، منیتک که گیرقدم به دهستی جیاوازی نیوان خیتلی زیتدانیان و عدله‌یه کان، من نه‌حمدی کوری نیساماعیل خوراسانیم و قوتاپی سه‌بدیتکی مهزم که یه‌کیکه له پیاچاکان..."

بزانن دیبازه کانی نه میر جیاوازن، هندیکیان نه هلی سوننه و
جه ماعه‌تن و هندیکیشیان شیعه‌ن که به خویان دلتین "جه عفری
دوازه نیمامی" (جعفریه الاثنا عشریة)، شوانیش دوو گروهن که
پیکدین له بالاسه‌ری و شیخه‌کان، شیخه‌کانیش دوو دسته‌ن که
پیکهاتون له بایه‌کان و نهوانی تر، بایه‌کانیش نیستا بونه‌ته دوو
تیم هندیکیان نهوانه‌ن که کوتنه شوین کچی صالح قمزوینی که
نکولی له شیخی میهربان و سیدی مهزن کرد -مه‌بستی شیخ
نه‌حمد الاحسانی و سید کازم روشی یه- کچه‌کهشی نکولی له
ناوهینانی حه‌کیم کرد -مه‌بستی له بابه- قدر کرداره کانی
نه‌ری ساره‌کرده و خزی خسته‌پالی و شوین شاره‌زوو هموای خزی
که‌وت‌ر چورتی به‌سمر خزیدا هیتنا، دهی نافره‌ت له بوئریه‌که‌ی و
گه‌وره‌دو هاوسمی‌که‌شی...".

پاشان مهلا نه‌حمد باسی شهوده ده‌کات که چون نوسراویک له بایه‌وه
ده‌گات که تییدا پیاهه‌لدان بز قوره‌تلعه‌ین ده‌کات بهو جوزه مهلا باقیر شهوده
نوسراؤه ده‌کاته بیانویه‌ک بهدستیبه‌وه بز کوکردن‌هودی شوینه‌که‌وت‌ه له
دوزو پشتی قوره‌تلعه‌ین. مهلا نه‌حمد ده‌لتیت: "... به‌هرحال، نه مهلا
باقره شوین و پتگه‌یه‌کی لعلای نه شافره‌ته و درگرت، مه‌بستم له (نافرده)
کچه‌که‌ی صالحه، پاشان لهدوای چهند روزیکه نه نوسراوه‌ی گرت
به‌هسته‌وه که بز کچه‌که‌ی صالح هاتبو و به‌نیتو خله‌کی و هاوریانیدا
ده‌که‌براد پیتی ده‌وت باؤه‌ر بهم نوسراوه بیتین چونکه له باره‌ی قوره‌تلعه‌ینه‌وه

هاتره، ندو نه همراه با به⁽¹⁾ بز نیو هدروهه ک چون ریزدار مهلا حین با به بوتان، نهادی بی خویتندوه رزگاری دهی و ندوشی نه خویتندوه لدناده چن، و تم نه مهلا با قدر شم نوسراوه نیشانه بدو شته نادات که نیو ده تانه ویت، بزیه له خوتانی تینه کمه دهن، نه جمنابی قوره تلعهین و نه خدلکی تر گهسیان گوئیان لینه گرم، تماندت کومه لیک پیاوی هاورتی له لای قوره تلعهین کلکردوه به سه رزگایهی شیخ سولان و پاشان شیخ مصالح گردیمی و پاشان میززا هادی نه هری و همندی هاورتی تر، به هدرحال ره ک پیشون: نهی خدلکیه نعم نوسراوه نیشانه بدو شتنه نادات که نهوان ددیانه ویت، گوئیان لینه گرم، بهد وام بون له ناکوکی و بوله بول، میان به گوئیا له فله مداو بپاریان لفسه ردام که گواه من وانه ناییم و مدان فیترنا کم... قوره تلعهین فدرمانی پیکردن که همرشتیک له زیانی پیروزی جمنابی مهلا با قدر و دیتهد راوه به و دهین گویایه لی بن، وه گدر له مدبستی تینه گدشن تموا له جیهانی دله کاتاندا تینه گهن. نهوانیش شتائیکی سه بیرو سه همراهیان ده کرد که نه کمه سفره تایه کان و نه کمه دواینه کان نهیانده کرد همتا و های پیهات ناکوکی و بوله بول که وته نیو ایانه وه... من کاتیکیش که یدکه مخار ناکوکی دروست برو چندان نوسراوم نوسیبیه وه و پرسه کامم له رینگهی پرسیاره وه بز هدمو لایه نه کان خسته ره، یه کیام بز جمنابی مهلا شیخ عه لی نارد له شیراز، نه دیشیان بز

⁽¹⁾ باب له عذر بیدا به هنانی «درگا» دیت له کوریدا، لیزدا یونگه مدبستی بیت بیت: ندو نهوان ده رگاهه که بز نیزه، رنگیشین مدبستی خودی باب بینت، ورگیش

جهنمابی سهید حسین له نهفته هان، دانه یه کیش بز "الذکر العلي" - مهیه استی له بابه - دانه یه کی تریش بز جهنمابی عدلی له کاظم الله. لم نوسراوانه شدا قسمی کمس و ناوی کمسم نه هیتاوه بدو هیوایی رازی بن گذر و لام هاتمه، نمکات و لامی "الذکر العلي" سلامی خواه لیبن له گمل و لامی سهید حسین هاتمه دهرباره و تدو کرداره کانیان... نهوانیش به پیشی ویستی خوبیان بدهدهمهوه هملبستنیان بز و لامه کانیان دهکدو تدانه ات هیچ شتیک کاریگری لیته کردن... له راستیدا کاتیک شه و ناکزکیه که وته من زور پیش نیگهران و خه مبار بوم و روشتم بز لای حمزه اتی حسین الله داوم له نیمام کرد شه جیاوازی و ناکزکیه نه هیلتیت، کاتیکیش که حمزه اتیم جیهیه است روشتم بز مالی میرزا هادی نه هری، نمکات له وی مهلا باقر هات و نوسراونیکی بدهدهسته و بود که له لایه نم "الذکر العلي" سلامی خواه لیبن خالحیش تزی ده ویت. کاتیکیش چوم بزلای، نه وی همندی هاوریتی تریش ناماوه بون، وتنی: له لایه که وره توم بز نموده ده ویست که سلاوی "الذکر" ست پیتر آگهیده نم چونکه "الذکر" سلاوی خواه لیبتیت له نوسراونیکی سهید عدلی شردا سلاوی بز نارده که نه مهش ده قی نوسراوه که یه: (سلاوم بگهیه نه هجهد له مالی کازم). کاتیک خوتندیمه و وتنی پیتویسته تز درو وانه بلیتیمه و: یه کیان هی مهلا باقر و شیخ صالح و میرزا هادی و تایبه تهندی هاره لان، نه وی تریشیان با کنیتی هر کسیک بیت که خوت ده ویت. نیدی له کنیه که هاتمه در

مژدانم بعوه نهاد که ناکزکی و جیاوارزیه کان لعداچو، کجهی کاتیک که هالمده بزر ماله دهه لهدوای دوو روز بیست بدد مدهه هله استیان بزر نوسراوه که کرده و دتویانه: (مالی کازم مهلا عملی به، نه محمدیش تنهها فسه بیزه و کاری نایندیده). بزیه تیگمه بشتم که نهوان نهانها مهه استیان نانه رهی ناکزکی و فیشنده به...".

پاشان مهلا نه محمد پاس لهو شتانه دهکات که دواتر بمسفر قوره تلعمیندا هاتوه و دلیت: "...پاشان لهدوای نهوده که لعناء خلکیدا همه الله کهی بازوبویه و که نهوج شتینگی کرده، خلکی تینکچون و شلذان و به دادوه ریان وت که نه و کمینگی گورمایه و خلکی ده گزبرت. بزیه له شورا^(۱) کزبونه و رهایان بباش زانی که بیمهن، بزیه لمالي میرزا هادی نه هری هیترشیان کرده سه ری نهویش حملهات بعره و مالي سهید سلاوی خواي لیبیت سمه بستی له سهید کازم روشتی به - چوه لای نهوان، کزمه لیک هاتن که لعنیویاندا حاجی مهدی کمونه بو، له گدل مهلا عبدالجلیل قاری و سهید سعیدی کوری سهید سابت، لمالي سهید ده برديان و لمالي حاجی مهدی کمونه زیندانیانکرد، بزر چمند روزیک له زیندانابو، نه و همه الله شیان به دادوه را گهیاند، لمبعر شهودش کهوا نافرهت بو زوریان لینه کردو نازادیانکرد. لهو روزانه دا لماليه دانیشتبوم همندی

^(۱) شورا: شریعت را بین کردن و برگزین

له هاوردیکانی هاتن بولام و تیان کجی طالع⁽²⁾ توی دهونی، منیش و تم باشه و رؤشتم بولای و دانیشتم بینیم همندی له هاوردیتیانیشی لهونی دانیشتون و ثویش قسه ده کات، پیتی و تم: دهانیت توم بز چیبیه؟ و تم: نه خیر، و تی: پیشتر له لایهن ویلایه‌ته کهی مهلا باقره‌وه پدیامیتکم بوزهات و منیش پیتمراگه بیاندن به لام هیچ که س قبولی نه کرد چوارده که س نه بیت که حدوتیان پیاره و حدوتیان ژنه، نیستاش پدیامیتکی تر راده‌گدیدنم، و تم: چیبیه؟ و تی: ده منه‌ویت به‌هانه کانی "الذکر" سمه‌بهمتی بابه - سلاوی خواه لیبیت بسم‌لیتمن و بانگه‌شمی بز بکمد و بیزم بدره و به‌غدا. و تم: به ج به‌لگه‌یه‌ک؟ و تی: له شده‌ش لاهه و دلامم بز هاتوه، منیش به‌پرچم دایه‌ودر و تم: من له شده‌ش لاهه و دلامم بز هاتوه که شدم بانگه‌پیشته به نهیشی بپاریزین. و تی: تو درق ده‌کمیت. و تم: من درق ناکم به‌لکو تو درق ده‌کمیت. پاشان و تم: جگه له‌ووش ناکری قسه له‌گه‌ل ژنه بیانیه‌کدا پکریت⁽²⁾. دوای سئ روزه‌هدنی له هاوردیکانی به فرمانی خوی رؤشتن بولای داده‌هرو و تیان: نیمه ده‌مانه‌ویت قسه له‌گه‌ل خلکیدا بکمین و بیانوه‌کانهان بسم‌لیتین. داده‌هرو و تی: ده‌ریانکمن لیزه چونکه نه‌مانه ده‌ستبه‌رداری شعم دویسیه ناین. بزیه ده‌ریانکردن له کزره‌که، پاشان له‌دوای

(2) طالع پیچه‌واله‌ی صالحه، صالح راهه بیارجاله، طالع لاهه بیارخراپ، دیاره مهلا نه‌هده له رفی خزینا براسصر به قوره‌تلعینین به کجی طالع لاهه کهیں صالح ناوی دههات، و درگیتر

(2) گاینک ده‌لیت ژنه بیاس بـنگه سمه‌بهمتی ندو را نیه بیت که قوره‌تلعینین به روچله‌که فارس‌مود خلکی فزرویه، عمره‌پیش زیاه له خدم‌موزه‌ایکن تر نه و شنانه رزز له بدرچار ده‌گن، همره و شعی "عهد حدم" سا دیار، که نه‌وان ره‌چاری نه‌هه را کان چونکه معمت له و شدی هدم‌موزه‌ای، ناخدره‌ده‌کان و رشی عوره‌پیش نه‌لها خوبیان ده‌گریتندوه، و درگیتر

سین روز که موتنه بی و روشتن بدراو بهمغا، زنه کان له گهل پیاوه بیانیه کاندا،
کچی طالعو هاوی زن و پیاوه کانی که موتنه ری⁽³⁾.

بوجونه که می تر:

لهو کاتهدا که مهلا نه حمده له کتیبه کهیدا بوجونی خوی
دندوسيه وه خارکات شیخ سولتان له کتیبه که می تردا بوجونی کی پیچه وانه
نوسيوه تهوده، ندو دلیت: "ای ذکر الله تعالی شائلک، بسم الله الرحمن الرحيم،
له یمندیه کی ههزاری رسواده، که دان به که مه و کوری خویدا
دهنیت، نام سولتاني کوری خدله فی کوری شیخ حمسن سولتانه، نه
خدلکی شیعی شوینکه تواني باب، سلاو و بهزدیه و بدره کفتی خواتان
لیتیت، برایان نهودی که ناشکرایه و پیویست به باسکردن ناکات نهودیه که
جیان له پیشکه و تندایه، تیگه یشتیش له گشده ایه، خواه گهوره ش له
همو سات و کاتیکدا تاقیکرده و نهوده تاکو گومراکان له باوره داران
جیابکانه وه "... له بارهی نهدم دوچه ره ختدوه رزوریک شت درجو وه رزوریک
شت رویدا، لعم سالداو له مانگی رده زانه وه هم تائیتا جیاواریه کی
توند له قسمو کردارو بیروباوه برو ورده کاریه کاندا هاته کایمهه. هزکه شی
ده گفریته وه بق نهودی که مهلا نه حمده که خوی به موسولمانه راستگزکانی
"الذکر" اللہی ده زانیت و له مالی باب الله سه لامی خواه لیتی دانیشته
—مهبمیتی له مالی سهید کازم روشته یه — کچی به کرد وه وه دروزن و

⁽³⁾ له کتیبه دسترسی "غلانه الشیخه" سه، و برگاره که به پیشرسی مهلا نه حمده خواهانی
نرسارده وه، لایهه 3 - 13.

نکولیکاره‌کان هەلس و کەوتى دەکرد، نەو كەسانەمی كۆدەکرده‌و كە پىيان لە زبانيان دەنا، قاوهى بۇ دروست دەکردن و فەرمانى پىندەدان كە بە نەيىنى و ئاشكرا دوکەل هەلمىژن. بەم شىۋىيە مايمەدە هەتا مانگى رەھەزان، نەوكات لە يەكى لە شەوهەكانى مانگى رەھەزانداو كەتومت لە بىستو سىنى نەو مانگەدا، رېتكەوت لەسەر نەوهى كە راستگۈيان بەلىنيان پىتىراوە بە شىكان، دواتر مەلا نەحمدە فەرمانى دا غلىان بەھىنەن سەبەستى لە نەرگىلەيدە— نەمەش لە كاتىكىداپو كە جەنابى مەلا محمدە باقر ئامادەبو نەویش كېشانى دوکەلتى لى ياساغ كردن، بەلام زۆربەيان گوتىيان نەدا، بۆيە جەنابى ناخوند سەبەستى لە مەلا باقرە— گلەبى و گازنەدى ناراستى مەلا نەحمدە كرد، مەلا نەحمدە دەبىت: من شەم كارە بۇ خۆ پارىزى دەكەم. ناخوندىش پىتى وەت: خۆپارىزى لە بىتگانە دەكىرى نىۋەش هەموتان بانگەشمەئى نەورە دەكەن كە راستگۈن و باوهەدارن وە ھىچ نکولىكارىتكىتان لەگەلەدا نىيە، پاشان ج خۆپارىزىسىك لە هەلەنەمەئىنى دوکەلەدا ھەيە، بان واتاي خۆپارىزى چىيە، وە تا ج سىتوريك بېدەكت، پېزىگىتن لەم مالە نەركە لەسەر هەمتو باودەدارىتكەر ھىچ كەس بۆي نىيە لىزىدا دوکەل بىكىشىت. شەم حەوالەش گەيشت بە خاوخەتىزان سەبەستى لە بىتۋەنە كەي سەيد كازم روشتى يە— ھەزەرەها گەيشت بە قورەتلعهين، نەوانىش زۆرىتكى گلەبى د گازنەدەيان بۇ ناردو ئامۇزىگاريان كەدو وەتىان: "نەمە كەدەھەيە كى نالەبارە دەلەيە كى گەورەيە، ئىيۇدەش لىتى بەرپەرسىيارن، ئىيۇ لە نىتو خودى لەناوجۇرتاندا ھەراسان بون، دوکەل و قاوه دەخۇنەوە، خۆتەن تەرخان نەكەدە

بتو خواپه رستی، شوین ریبازی خوا نه که وتون". ته‌ویش هم گوئی بز نده‌گرتن و بعده‌وام جهناابی ناخوندی تاوانبار ده‌کرد و دهیوت: ته‌بو که له‌لای قوره‌تلعه‌ین و خاوختیان ناشکرای کردم بزیه چیز رازیم نیمه بیته لام چونکه که‌سیکی تینکدهره، نیدی هم‌رکاتیک جهناابی ناخوند قسمی ده‌کرد مهلا ته‌حمد بهریه‌رچی قسه‌کانی ته‌دایمه‌وه ته‌نانه‌ت ته‌گدر له‌باره‌ی شه‌و بابه‌ته‌شه‌وه هیچی نه‌زابیا... مهلا ته‌حمد سوربو لمصر بزله‌بیول و دل‌آمدانمه‌ی قسه‌کانی جهناابی ناخوند همتا شه‌و کاته‌ی که هه‌واله‌که گه‌یشت به جهناابی قوره‌تلعه‌ین، بزیه ته‌ویش یه‌یامنکی بز ناردو تیندا ده‌لیت: شه‌رکه لمصرت که ریزی ناخوند بگریت و هه‌مو شتیکی لی قبول بگهیت چونکه شه‌و له باوده‌داره یه‌که‌صینه‌کانی ته‌م ریبازه‌یه و هیچ شتیک بهدار له هه‌ق نالیت. بلام مهلا ته‌حمد هیچ له قسانه‌ی شه‌و پن قبول نه‌بو، بزیه قوره‌تلعه‌یتیش ناردي به‌شونیداد دادگایی کرد و پیش راگه‌یاند که هه‌مو قسه‌کانی مهلا مه‌مداد باقر هه‌ق راسته. و دلی هم شه‌و جنده‌هیلاره‌گه‌راهه‌وه بز ده‌خی خوی و بگره زیاتر له جاران سفرکه‌شی و رقه‌یدرایه‌تی ده‌کرد. له کاتیکدا که شهوان لهم ده‌خه و تی و تی و بوله‌بزله‌دادبون چه‌ند نوسراویکمان به وازوی "الذکر" ^(۱) بزهات که بز جهناابی قوره‌تلعه‌ین ناردبوی، قوره‌تلعه‌ینی شه‌و ^(۲) ^(۳)، له نوسراوه‌کاندا رزوریک ناماژه‌ی پایه به‌رسو بلندی تینداه... .

^(۱) قرة العین: راهه گلشنیه‌ی جار، له دهه عمریه‌که‌دا نوسراوه، "قرة عینه اللہ" کاتیکد که دلی "علی السلام" بین شهروی ناری بنتیت ناماژه‌ی به باب نهدات، فره العین بیش راهه گلشنیه‌ی جار، که‌وانه مانای واید:

دوای نموده‌ی که شیخ سولتان قسمه‌کانی "الذکر" سواته باب-له باره‌ی قوره تلععه‌ینه‌وه باسکرد، زوریک پیاهماندانی بز کرد، وتنی: "مهلا نه‌هدو هاوریکانی شتیکیان له باره‌ی نه‌وه ده‌رختانه‌وه بیست، بن هیج به‌رجا ورنی و به‌لگه‌یهک ده‌ستیاندایه چیتندان و نکولیان له کونه‌کان⁽³⁾ کردو تانه‌یان لیدان، له‌گه‌لماندا که‌وتنه بوله‌یوں و مشتوه‌وه، وتنیان: ههر کمیتک بچیت بُو شیراز نیتر مانای نموده ناگدیه‌نیت که نه‌وه له کونه‌کانه، ومان: به‌لئن همر کمیتک له‌وه روزگاره‌دا به‌شوین نایزنایدا روشتبیت که کونه‌کانی تیا روشته نهوا نه‌ویش له کونه‌کانه... مهلا نه‌هدیش وتنی: ناکری له هه‌مان پله‌وه پایه‌ی کونه‌کاندا بن. ومان: "الذکر" *الظاهر* ناوی ناون کونه‌کان نیدی نه‌وه کات و ناخ و روخاری له‌هرچاوه نه‌گرته‌وه، قسمه‌کانی نه‌ویش سلامی خواه لیبیت گشتبیدو بن جیاوازی هه‌مویان ده‌گرته‌وه، شیمه بزمان نیبه له حزمانه‌وه قسمه شه *الظاهر* به ناراسته‌یه‌کی تردا به‌درین، نه‌وه هرچیه‌ک بیلت جیبه‌جیتی ده‌که‌ین، پیویسته پایه‌ند بن به قسمه‌کانی نه‌وه سلامی خواه لیبیت وه دهیت به راستی و په‌وانی پیپاریزین... مهلا نه‌هد وتنی: نموده‌ی له‌وانه بیت که تو باسی ده‌که‌یت -

گلشنی جاوه باب سلامی خواه لیبیت. پنگه نه‌وه نازناویش بگردیته‌وه بُو نه‌وه چونکه فرهنگی *الظاهر* چار بازاندارد ناوی راستی‌پنده خواه فارسیه له سرعتانی کنیه‌گه‌شادا ناما‌لایی پیشراوه نه‌ویش "زه‌رین تاج" نه. درگیر

⁽²⁾ له کنیس "ظہور المخ" سده‌وه درگیر او، شم کنیسه‌ش له نیزان چاکراوه بن نموده‌ی ناماژه به شرین و سالی چاپ درایت، لایمز 245 - 247.

⁽³⁾ کونه‌کان له دده عذریه‌که‌یدا "السانج" به‌کارهانه، راهه نه‌وه که‌سامانی که له سرعتاوه چون به‌دم پانگه‌شتر بایه‌وه. درگیر

و اته له کونه کان بیت - نمهه بیتبهش نیمه له زانست، بدلام من و آدهینم که
لهوان داناترم. و تمان: شم زانستانه پیتوده نین، رهشه که پهیوهندی بهودوه
نیمه، بدلکو پهیوهندی به رکماگی زده‌ندوه هدیه، پهیوهندی به
خوش‌ویستی خواه پتشنه‌نگه کانیه‌تی، پهیوهندی بهودوه هدیه، که جزن بخروه
پاستی و دلی خواه برتیت، بین پیمن و نامازه، بین زانست و لیکدانه و ...
کاتینگیش که ملا نه‌جهه دو هاوین کانی نهاده‌یان له نیمه بینی کدوش
بوله‌بیوله و، زیاتر له جاران و تی و تییان گرد، دواتر خوبان له نیمه
جیا کرده‌وهر و هایان لیهات خملکیان لی هان نهادین و ناوایان بدهه‌مانده
هدله‌بهست، قسی یوج و بیروباره‌ی خراپیان دهسته پالسان. خملکی
دههاتن بتو لامان دهیانگشین و دهیانوت: ملا نه‌جهه دو گروهه که دلین
گواهه نیوه پیتانوایه "الذکر" *الظیلا* خواهه کی بین خواهه، همروهه و توستانه
که یدکم کهس باوره‌ی پیهیتاره و اته جهناهی ناخوند ملا حسین سه‌لامی
خواه لیتیت مخدودی کوری عبدالله یه (پیغمبر)، دووهم باوره‌داریش
جهناهی ملا عملی سمهیستی له بسطامی یه - عملی کوری ابی طالب،
قوره‌تلعه‌یشیش سلامی خواه لیتیت فاطمه یه، همروهه و توستانه که
پانزه کده کونه که شیامه کان *الظیلا*، و گواهه شیخ و سید له پاشاوهی
لمشی کده کونه کان دروستبون. کاتیک که نم هدله‌ست و بوختان و
درؤیانه‌مان بیست زایمان که نهوان دهیانه‌یوت گنده‌لی پیته‌ود، بزیه
شدویکیان له مائی بابی پیشنه‌نگی خوا *الظیلا* کومانکردنده تاکو نم کاره
تیکد رانه‌یان چاک بکهینه‌وهو خومان له قسانه‌ی نهوان پاک بکهینه‌ره،

لدوایش بریتی بون له: مهلا نه‌چهارو، مهلا چهارین که خزمت‌کاری بلو لمو
مالله، لمهگمل سمهید کمیرمود، سمهید عهلى خورسانی و، حاجی صادق و،
حاجی عهلى صالح و، همندی نه‌فام و رسای تری هاوشنبه‌ی نه‌مان، و قان
نه‌ی خالکیه نه‌گهر ده‌تاده‌یت چه‌پهلو و بهدگنی له نیتو نه‌و که‌سانده‌ی
بیته‌یه که بیهی دهستکه‌وت باوره‌یان هینشاره، نه‌را تکاتان تیاده‌که‌ین
فیته‌یه همه‌تنه‌یه چونکه له کوشتن خرابترد، نیمه نه‌مشهرو بزیه
کومان‌کرده‌نیت‌ده تاکو نه‌و جیاوازی و ناکوکیه نه‌هیتلن، و دخومان بیتاوان
بکه‌ین له‌و تاوانانه‌ی خستوانه‌تم پالسان، نیمه ده‌مانه‌ورت له‌دوای
ده‌ساغان لعم کوره چیت بینه‌نگ بینر نه‌و فیته‌یه بسیه‌ند. به‌لام چه‌ند
رذیت‌کی کهم تیپه‌بریو، که‌متر له همه‌فت‌یه‌دک، له نیتو هاریت‌کانیدا درتیزیو
و تی: نوسراویکم له "الذکر" *الظاهر* بز دابزیو رتیدا ده‌لیت: تو باب و
پناگه و چارگی خالکیت. هاوریت‌کانی که‌وتنه همه‌لیزاردنی، بهرده‌دام بانگی
ده‌گدر ده‌بیوت: نه‌وهی نمیهت بز لام و به‌شداری له وانه‌کاغدا نه‌کات و
شوینم نه‌که‌وتیت نه‌وا له گومراو همه‌لگمراوه‌کانه. نیمه‌ش له دلی خومندا
و قان: سبحان الله ج کمیتک بانگشه بز غمیری خوا بکات ده‌بیته باب.
پاشان داوای لینکردنی به‌شداری له وانه‌که‌یدا بکه‌ین نیمه‌ش رازی بوبین و
چوینه لای، لموی نوسراوه‌که‌یان خوینده‌ده له رسته‌یه‌کیاندا هاتوه که *الظاهر*
داوای لینکرده که به چاکده ناگای له خاخیرانی باب الله بیت...^(۱)

^(۱) سرچاره‌ی بیشتر، لایه، 249 - 253

پاشان شیخ سلطان باسی ندوه دهکات که چن ملا نهحمدد
 رهفشاری ناشرین بهرامبهر به بیتودزنه کمی سعید کازم دهکات که باب دارای
 لینگرد و به چاکه بیپاریزیست، رینگمی لینگرتوه که لنه گهل فوره تلععیندا بردن
 بتو حجاج، چوده لای دادوهره کان بتو تم منهسته، کاتیکیش که
 بنوهرانه کمی سعیدو فوره تلععین شمه دهیسته دریده کدنو نهفرهتی
 لینده کدن، جنگ لمهه که شه زیارت له جاران گومرا دهیست و خزی و
 هاوریکانی هجین به شه دوو خاتونه ده فروشن و به قسمی ناشریت ندوه
 له سربان نهدوین، یه کن له هاربن کانی بهرامبهر به فوره تلععین بویزی
 ندوهی هیاوه پسی بلیت "نهی حومه بیرا"^(۱)، تهناههت ملا نهحمدد خزی
 پسی دهیت: "سوریه کمی گوخاره له گهل زمره به کهیدا"، حاتو بیزه زن
 ده چیت بتو لای قوره تلععین تاکو له خدمی قسه کانی شه سته مکاره کم
 بکاته وه، دواتریش نه خوش ده که ویت و ناتوانیت سمردانی حجاج بکات^(۲).

پاشان شیخ سلطان ناماژدی به پدره نندنی ته نگذردی نیتوان شهوان و
 ملا نهحمدد هاوریکانی دا، وتنی: "کاتیکیش که شم پیاوه بیسی تیمه
 وانه کهیان پن قبول نییه و ولاصی نادهینه وه، دهیزانی بدلتی بتو نوزه
 نوزه کانی ناکهین، بویه چهندان جار خزی و هاوریکانی لیمان کوهدبوهه وه
 ده ریان ده کردین، تیمهش ده گهه راینه وه بتو لایان و بتو پهربی ملکه چیبه وه
 دارای لیبوره غان ده کرد، تهناههت ههندیکسان دهستی ملا نهحمددی ماج

^(۱) حومه بیرا: دانه سرین، نازناوی به گئه له نه کانی بیتمدیسر، و در گذشته

^(۲) سه جهادی پیشتر، لامبر، 253 - 254

ده‌کرد، همه مو نهمانه‌مان له پیتناو نهودا ده‌کرد که ملکه‌چی فدرمانی "الذکر" *الكتاب* بین، چونکه ندو فدرمانی کردبو که مالی یا بی پیشنهنگ *الكتاب* زیندو بکینه‌ودو لهوی کزبینه‌ودو شهو و روز نایدته شکنکان بخوتینه‌وه، بعلام بیانو کانیان قبول نه‌کردین، به جیین و نه‌فرهت لیکردنوه ده‌کراین، فیتنه‌بیان نایهوه، پشتگیریان له بعد‌گزی و خرابه‌کاری ده‌کرد، چهندان قسمی پروپوچیان خسته شوینسان، گهیاندیانه دوره‌منایدته، بمر مالیان پیگرتین، له همه مو لایه‌کدهوه رویه‌روی جیین و تانه‌لیدان ده‌بینه‌وه، مهلا حمه‌سن جمه‌هربیان لئی هانداین، نیدی نه‌ویش له همه مو و تاره‌کانیداو له کزی مالی میرزا دا یان همکو کزیتکی تر که تییدا داده‌نیشت، روی ده‌کرده شه خملکو دهیوت: نهی خملکینه نه تواقمه ریسان و نکرده‌وه شه‌ریعدتیان تیکداوه و نایتیان ناشرین کردوه، تیوهش شه‌رکه لم‌سرتان نایتیان پیاریزین و به همه مو توانایه‌کتان یه‌رگزی لیبکمن نابین لهوانیش بیتدنگ بن بدلکو ددین ردوش و بیروباوه‌ریان له همه مو کزرو کزمه‌لیکدا باس بکمن، تاکو خملکی بیانناسان که جزوی خوبیان لئی لادهن... مهلا نه‌جمه‌ده هاوردیکانی بمرده‌وامبیون له نانه‌وهی فیتنه‌بی و بن وچان ناگره‌که‌یان خوش ددکرد، چهندان کتیبی جیاوازیان به‌بیتی مه‌زاجی خوبیان نوسييده‌وه که همکیان هملکری ناوه‌رذک و ناماژه‌ی جیاوازیون، همه مو نه و بهد صفوه هملبه‌ستن و بوختانه‌یان تیندا نوسييده‌وه که پیشتر ناماژه‌یان پیدان، نارديان بت‌تم اوی نارجه‌هه ولاته‌کان، له گشت ناسو بازیزه‌کاندا

پلاریان گردیده؛ و دک "ندهف" و "کاظم" و "سر من رأی"⁽³⁾ و "بندگا" و "شیاز" و "نفسه‌هان" و "قزوین" و "خوراسان" و ناوچه‌کانی تر، چرباندیان به دلی همه شو باوده‌داراند، بتوونه کمیتیکی و دک جذابی سهید عدلی شرکاظمی نوسراویتکی بز نویسیوم تباردا دلیت: شتگردانکی سهیرو فسهگردانکی سه‌میره‌هان بیستوه که بدراستی جهانی دهبری و خاوهیزان و مندانل کوچ پنده‌کات. همه شو شم فیتنه‌یهش سرجاوه‌که‌ی مهلا نده‌هه در هارون‌کانی بون"⁽⁴⁾...

⁽³⁾ سر من رأی: شاریک عنده که نیستا پیش داشتی سامدرا و درگیری

⁽⁴⁾ سرجاره‌ی پیشوا لایه: 256 - 257.

قوره تلعهین له به غدا

قوره تلعهین له همه سهر نه و دزایه تیه تو ندهی که له لایعن صدلا
نه خمده دو ها وری کانیه وه له دزی بورا پاکرا ناچاربو به وهی که ریه للا
به حیبیتیت، بزیه له تماک هاده لانی و همندی له زن و پیاوانی ها وری تیدا
سنه فری کرد بز بعضا. کاتیکیش گیشه به غدا به میوانی له لای یه گن
له دلسرز ای خوی مایه وه که خملکی نه و شاره برو نمیوش شیخ محمد
شبل بو، نهم پیاواده به رسمن خملکی کوفیه و کوچی کرده بز کاظمیه،
پاشان له سالی حناختن تعلیم خبرنی مالی گواسته وه بز بعضا، بربکاری سه ید
کازم روشنی بو له به غدا، بزیه کاتیک که دواجار قوره تلعهین بوه میوانی
سن نهومی بز تمر خانکرد که یه کیان تایبیه تکابو بز نافره تان،
(۱) دو و میشیان بز پیاوان، سیمه میش بز کوزی و آنه بیزی.

وادیاره قوره تلعهین بواری کی بدر فراوانتری همبو له به غدا و دک نموده
له که ریه للا همیبو، بزیه لدری له پشتی پرددوه دانیشت بز و تنه وهی
وانه کانی خوی، که سایتی کی زوریش رویان تینده کرد، له زوریه وی وانه کاتیدا

(۱) عمره صالحی، سر جاری پیشو، لایه، 21

بانگه‌دازی هاتشی نه روزه‌ی ده‌گرد که تیپیدا شفیرعدهت نوی ده‌گریمه‌ودو
نه‌ریمه‌کان پوچمل ده‌گریته‌وه (۲). روزنیک ده‌جیمه کنیت‌که و که والی نه‌جیب
پاشار موقتی ابوالثناه الالوی لیدهیت نه‌رویش به زمانیتکی
ره‌وانیزیمه‌وه سدرسامیان ده‌کات (۳).

بنزه‌اوادیه‌کی باش قوره‌تلعه‌ین له بمندا به‌میت نازه‌زایی به‌رده‌واسی
دا به کنیه سعرخچه‌کنیه کانی، وله‌نی وادیاره نه‌باره کانی له کمریه‌للا لتنی
بیتده‌گ نه‌بون، به تایپیدت میرزا خده‌ساد حاده‌دن جهوده‌ر که سعرکرده‌ی
شیخه کان بو، هه‌رسو هم‌ریتکیان دا تاوه کو حکومه‌تی له‌هزری هان بدنه،
میرزا خده‌ساد په‌پیوه‌ندیمه‌کی باشی هه‌بو له‌گمل والیدا بلویه توانی بتوچونی
خوبی به‌سردا بسنه‌پینیت که ته‌دهش والی ناچارکرد نوسراویک له باره‌ی
قوره‌تلعه‌ینه‌وه بنویست و بینیتیت بنزه‌سته‌نیوں پاشان فرمانی دا به
زیدانیکردنی قوره‌تلعه‌ین له مالی ثالوی تا نه کانه‌ی وله‌لام لم‌ریته
دیت.

قوره‌تلعه‌ین دوو مانگ له مالی ثالوی‌سیدا مایه‌وه، ثالوی بیزاری
نه‌ده‌کرد يه‌لکو له گه‌لتی کو زده‌بویه‌وه له باره‌ی بانگه‌پیشته نوین‌که‌یه‌وه
مشتومه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد، روز جار رینگه‌ی پیشه‌دا له گه‌ل چاودنیزکدا

(۱) ناغه‌حمدده مصطفی‌البغدادی، ناسمه‌هه‌کی داخواری، له بیزاریزی ناسمه‌ی نویزه‌دهم — قاهره،

1338 تکوچ، لایه، 109.

(۲) عبد‌الحسین نازاره، سرجاردن پیشو، لایه، 112.

بچیته دهاره‌دا، ته‌ویش ده‌جرو بز مالی شیخ محمد شبل که ته‌ویش شویتکه‌توان و هم‌داران چاوه‌ریسان ده‌کرد.

ثالوسی له همندی نوسراویدا نامازه‌ی به قوره‌تلعه‌یین داوه، له شوینیک له شوینانه‌ی که باسی ده‌کات ده‌لیست: "... شو به‌کن بو لهو که‌سازه‌ی که له‌دوای سمرگی روشنی به شوین بزنگای بابدا ریختن، پاشان له همندی شتنی وده سپاردن سمریتچی کرد چونکه ونیان شعر همه‌لوجه‌و جاری شعره‌ی داوه سپاردن کوتایی بیت‌دیت. من سمریباری شوده که شو نافرده‌ه دوو سانگ له صالح‌که‌مدا بو همه‌ستم به‌شتنیکی لهو حجزه نه‌کرده، چه‌ندان حار ده‌که‌وتینه مشتومه‌ره. شوده که لام دروست بو شوده‌یه که بابی و قوره‌بین سمه‌به‌ستی له شوینکه‌توانی قوره‌تلعه‌ینه— بدک تایه‌فمن و بیروباوه‌ریان له باره‌ی تیسامه‌کانه‌وه همه‌مان بیروباوه‌ری که‌شیه‌کانه سمه‌به‌ستی له شیخه‌کانه— همیانه بروای وایه سرده‌همی سپاردن و پیتچ نویژه‌که کوتایی دیت، همروه‌ها بروایان وایه که وه‌حی شتنیکی نه‌برآویده و بزرده‌وامه بعلام مه‌بست له وه‌حی دانانی شفرع نیه به‌لکو مه‌بست له وه‌حی فیترکردنی شو شعرعده‌یه که بعر له خویان هاتوه، که شده‌مش بوجونی همندی له سوئیه‌کانیشه... گهوره‌ترین هوکاری گومراونیشیان شوده‌یه که بین هیچ تینگه‌یشتنیک ده‌روانه قسه‌کانی روشتی و شیخ الاحسانی، له مه‌بستی قسه‌کانیان تیناگدن و به ناقاری‌کدا

دیده‌ان که به چندان قویان دوره له ناینی خود دارد، بزیه گیوه اتریستان
هارینیان شم دو پیاویده...⁽¹⁾

⁽¹⁾ عمره شکری الالوس "محضر التحفة الانشی عشرية"، قاهره، 1373 [کوچک]، لایه، 24.

دوگه‌ربوئیکی تر

لدو ماوهدا که قوره‌تلعین له مالی نالوسی زیندان بو دوکه‌رتبونو
بوزله‌بوزلیکی تر له نیوان شوینکه‌وتوانی له باغداو کاظمیه دروست بو،
هوکاری نهم دوکه‌رتبونه ثوهه بو که قوره‌تلعین بانگه‌وازی نویکردندوهی
شمریعه‌تی نیسلامی ده‌کرد و داوای ده‌کرد هنهندی له فیترکاری و پیساکانی
بکوریت، بؤیه گروهیتک له شوینکه‌وتوانی رازی بون له کاتینکدا گروهیتکی
تریان ره‌تیانکرده‌وه. نهم دوکه‌رتبونه‌ش نوسه‌ریتک له شوینکه‌وتوانی
ناماژه‌ی پتداوه که نه‌ویش ئاغا محمد مصطفی البغدادی يه⁽²⁾، که
کوری شیخ محمد شبله، له نامه‌یه کی بچوکدا ناماژه‌ی پتداوه تیایدا
دەلیت:

"... نهیتی سدره‌لدانی ناشکراکدو پوچه‌لبوته‌وهی نه‌ریتی
راغدیاندو نویکرده‌وهی شمریعه‌تی خوای جاردا، له کوری خوش‌ویستاندا
روخساری همه‌لده مالی بدلام له کوری بیتگانه‌کاندا له پشتی په‌چه‌وه قسمی

⁽²⁾ ئاغا محمد مصطفی البغدادی، سرچاره‌ی پیشو، ایمیر، 109 - 110.

بتو ده کردن. همندی له خوشهویستان ترسان کاتیک پوچه لبونه و هیان گوی لیبو، هندیکیان راستبونه وو پیانابو که خوا به ویستی خزی هرچیبیه کی بوی دیکات، هندیکی تریش له خدلکانی کاظمیه ترسان که پیکهاتبون له سید محمد مهد جمه عفره رو سید حسین جمه عفره رو سید علی بشر و سید ته هاو کازم صوفی، و تیان شیشه باوره مان به حهزه زه تی بالا همیه سمه بستی له بابه - که نهو بخزی زکری خوابو نهو همرگیز شمرعی کونی پوچه لنه کرد و ته وو هیچ شتیکی نوی نه کرد و ته وو به لکو ته نهای ریساکانی زیاد گرد وو نوی وو روز و حرامی دوکه لی دوپات گرد و ته وو، خاتو قوره تله عین سنوره که بهزاندو وو بین نهوهی پرس به حهزه زه تی بالا بکات نهو شعر عمه پوچه لکرد و ته وو که له باوک و با پیر مانده بزمان ما ود ته وو. دانات زینیان که سید عملی بشر بو دستنوسیکی پیشکش (ماه کو) کرد که گه شته حزروی العلي الاعلى سمه بستی بابه - هملت به دستی پیاویکدا نیترابو که ناوی نهور قز عدلی بو وه خرمه تکاری سید کازم روشنی برو. تابلقیه کی ره انبیانه له و دلایم نهو دستنوسه دا به دستی نهور قز عدلی گمرايه بق پایته ختنی کاظمیه و گیاندیه دستی سید عملی بشر هاو له کانی، له به غذا شه وه باوکم سمه بستی له باوکی نویزه ری نهو کتیبه ده که شیخ محمد مهد شبله - له گه ل خوشهویستاندا له کوریتگدا کویونه وه که زیارت له حه فنا که سی له خوگر تیبو، پاشان تابلق پیروزه کهیان به ناشکرا خوئنده وه که چهندان نامور شگاری پیروزه نایاتی روئی تیدابو تا نهو کاته دی گه شته سدر فدر موده پیروزه کانی له بارهی نهو

خدلکه توقیودوه: (له بارهی نهور ثافرته پاکیزه وه که وشهی همه کاری
تیئکردوه ندوا ده لینن نهور ثافرته ثافرته‌تیکی راستگزو داناو فرهکدارو
پاکیزدیده، هدرگیز بعزم پرچی برپاره کانی نهور پاکیزدیده مهدنه نهود چونکه نهور
له هدموان شاره زاتره و بزت نیمه هیچ بکهیت تمها نهود نهیبت شوینی
بکهیت چونکه تتر ناتوانیت له راستی دزخ و پینگهی نه و تیئگهیت)، هه تا
دوایی تابلوزکه. کاتیکیش که دانیشتوان گوتیان له لیتو ززر دلخوش بونو
سوپاسی خوایان کرد کهوا هیدایه‌تی داون، ترساوه کانیش به خویاندا
چونه وه و خویان لهو شستانه دامالی که باورهیان پیتی هیتابو...⁽¹⁾

نهو "تابلو" سیه که له بابه وه گهیشه کاظمیه ودک وه حیتیک وايو بز
قوره تلعمهین و له پلدو پایهی بدرزکرده وه، ههر له نیویدا نازناویتکی نوبی
بزهاتبو که نهويش نازناوی "پاکیزه" بو، بزیه لهو ده منه وه قوره تلعمهین له
نیو بایهه کاندا بهو نازناوه ناماژه‌ی پیتهدرا وه دواتریش کاریگدری خوبی
هه بو ودک له داهاتودا باسی ددکهین.

⁽¹⁾ عصیره الصالحی، سرچاره‌ی پیشتر، لایهه، 45 - 47.

the first time, and the first time I ever saw him, he was
in a very bad condition. He had been ill for some time,
and was very weak. He was lying in bed, and I could
see that he was suffering greatly. He was wearing a
thin coat and a pair of trousers, and his hands were
shaking. I asked him what was wrong, and he told me
that he had been drinking too much. I tried to
convince him that it was not good for him, but he
would not listen. I left him alone, and went to
work. When I came back, he was still in bed, and
had not moved. I called for help, and they brought
him to the hospital. He was admitted to the hospital
and received medical treatment. He recovered from
his illness, and lived a long life.

دەربازگردنى لە عىراق

كايىتكەنەلە كە گەشتە قەزۇين كە گوايە قورهتلعهين لە بەغدا زېنداڭ كراوه، ماصەدى و باوکى مىزىدەكەي مەلا مەممەد تەقى بورغانى كەوتىنە تەگىيەرىنىڭ يەنەلە كە دەربازگردنى، هەر بۆيە پەياميان نارد بىز يەكىن لە خاودەن دەسەلاتەكانى كەرەملا كە تىيىدا داوابيان لېتكىدوه ناوپۈزۈكارى بىكەت لە گەل حەكمەتدا تاۋادى كەن، نەم پىاوهش لە بىز شەو مەبەستە سەفەرى كەن بۇ بەغدا، پاشان نامەيەكى بۇ مەلا مەممەد تەقى نوسى كە تىيىدا نەنجامى شەولو كۆشىشەكانى خستوەتلىرى. لە خواردە چەند بىزگەيدەكى شەو نامەمان خستوەتلىرى كە بە پىتنوسى شىخ عبود صالحى و درگىيەدرادە سەر زمانى ئەھرەبى نوسەرەكەش قىسەكانى ناپاستىدى مەلا مەممەد تەقى دەكتات:

"كاكى بەپىز... سەفەرە كەن بۇ بەغداو چوم بۇ مالى موقتى نەصۈزى بەندىدا كە جەنابى بەپىز مەحەممەد ناللوسى تەقىندى يە، لەوي قورهتلعهين و سىن نافەتسى ترو كەنیزەكىنكم بىىنى، جەنابى موقتى بەپىز داراي لېتكىدم دۆخى شەوى بۇ باس بىكەم و چىزىكى شەوى بۇ بىگىزىمەود،

منیش و تم: بدلت شو تافره‌تیکی بالاپوشو له پدری خواناسی و دینداریدایه، و دلی هندی چپه و چریمه‌نی شده‌ریمه‌نی کاری تیکدوه می‌شکو بیرکردنده کانی کونترول کردوه، نه رینگدو نیونده ثاینیه‌ی که شو تیبا زیاره کاریگه‌ریبه کی زوری همبوه لسمری چونکه ندر له ثامبیزی خواناسی و دینداریدا ده‌زی و له مالی زانست و پیروزیدا پهروه‌رده بوده. همروه‌ها جه‌نابی موقتی بعیریز له باره‌ی می‌زیوی زیان و روشه باوکیمه‌وه پرسیاری لینکرد، منیش و تم: نه میز شو پیاوی به‌که‌منی نیزانه له زانست و خواناسیدا، قسه‌کامن کاری کرده دورونی جه‌نابی موقتی بعیریز بزیه پیتی و تم داوا له پاشای بعیریز ده‌کدم سعفره‌رازی بکمن و داوا لیبوردنی لینکمن سه‌باره‌ت بهو قسانه‌ی که لمباره‌یمه ده کراوه دواتر بنیزدربیمه بز لای خیزانه‌که‌ی... نه نیستا بهو په‌ری ریزیلینگرنده‌وه له مالی جه‌نابی موقتی بعیریزه، منیش نه میز که روزی همیشی سیده ده کاته روزی هاشتی مانگی ره‌بیعی دوودم ده‌چم بز بمغدا تاکو شو پدری هم‌ول و کوشش بددم له پیشناو سعفره‌راز کردنی، مدللا حدممن جه‌وهدیریش پیتی خه‌فه‌تباره... له گمل نه‌وهدشا سعرتاپای زانایانی بمغدا ریزی‌نکی بی پایانیان همه‌یه بزی و شو په‌ری جینگمی ریزرو پیشانیه له لایان، نه‌وهی که له‌لای شیوه و تراوه بی‌جتیه و راست نیبه... بز رونکردنده‌وه راستیه کان نهم نامه‌یه‌م نوسی. ان شاء الله به‌هیزو توکانی خوا به هدر جزریک بویت ده‌یگرازمه‌وه بز مالی

خزم، دواتریش ان شاء الله له گدل نمود بریزانددا دینبترمهوه بۆ لاتان،
نیدی نیوەش بین خعم و ناسوده بین⁽¹⁾.
دواجار فهرمان له تهسته نبوله و هات که قوره تلعلهین نازادکمن و له
عیزاق دهربازی بکەن، بۆیه نزیکه سی کەس له گرویه کەی له گەلیدا
کەوتنه رئ تاکو له سەفره کەیدا ھارپتی بین، لەوانه: شیخ محمد شبل،
کوره کەی کە ناغا محمد مصطفی بو له تەممۇن دە سالىدابو، له گدل شیخ
صالح كريماوي و، شیخ سولتان كەربەللائى و، سەيد تەممۇد يەزدى و، سەيد
محسن الشعرياف الكاظمى و، مەلا ثیراھيم مەحللاتى و، حاجى محمد مەد
كەرادى و، سەعید جەباوي و، عبدالخادى زەهاوي و، حەسەن خللاوى و،
ددرويش مەكونى و، چەندانى تر.

(1) ناقا محمد معطنى البغدادي، سەرجاردى پىشى، لايدره، 111 - 114.

قوره تلعهین له گرمانشاه

قوره تلعهین به هارشیوه کزیه و تکی گوره له بعددا ده چو،
چونکه خوی و نهود نافره تانه که له گلیدا بون سواری حوشتر بوبون
له کاتینکدا نهود پیاوانه که له گلیدا هاتبون سواری نهسب بوبون، دوای
سه فهریتکی دریزخایدن گهشته کرمانشاه، شاغا محمد مصطفی له تامه
پچوکه کیدا و هفتیکی زوری نهود قاویزه بزرگ دین که قوره تلعهین نهود
شاردهه نایمهود، له خواره و پوخته میک لهو رو داوه نهود ده گیتیمهود.
کاتیک که قوره تلعهین گهشته کرمانشاه فرمانی دا بهودی له سن
مالدا دانیشن، به کیان بز خوی و نهود نافره تانه که له گلی هاتون له گمل
نهندی زانادا، دووه میشیانی تایبه تکرد بز شویندکه و تواني تر، سیمه میشی
تایبه تکرد بز کوبونه و هی خدلکی تاکو با نگهیشته که بیان پیتابگدیه نن، له
رذیزی دواتردا فرمانی دا به گردنده و هی ده رگای مالی سیمه که لموش
گوره پیاوان و میرو خان و باز رگانه کانی نهود شاره کزیوه و بمراده میک که
هیتنده زوربون شوینی دانیشتنه که بیان بدتره سک بوبو، شیخ صالح کریماوی

همستایه‌وهر را فمی سوردتی "الکوثر" سی به عمره‌بی بز ده خوینده‌وه، له لای راستیه‌وه شیخ محمد مهد شبل و ملا نبراهم مه حللاتی و شیخ سولتان کهربه‌للایی هستانه‌وه قسمه‌کانی ثدویان و هر ده گیتی‌ایه سمر فارسی، ته اوی شاره‌که له بز شم باسه و روزابو هر بزیه ناچمه‌ی دورو پشتی ماله‌که‌ی قمه‌بالغ بیو بیو براده‌یدک که کوچه‌و کوزانه‌کان بمرتمسل بیویون، ژنان به روزدا دههاتن بولای نه‌ویش نایاته نهیئنی و نویکانی بز ده خوینده‌وه، شیوارانیش همندی له میرو زانیان دههاتن بز دیده‌نی له پشتی په‌ردده وه گوییان بز قسمه‌کانی ده‌گرت پاشان به تیامانه‌وه ددرؤشتن، همندیکی تر به سفرخبر اکیشراوی ده‌چوه ده. هدمو روزیتک له لاین خملکی ناسایی و زانیانه‌وه پرسیاری بز دههات نه‌ویش به خیرایی و دل‌اصی بز ده‌نویسن.

پیاوه ناینه تو ندر ده کان شم ده خدیان بدعل نهبو و پیتی بیزاریون، بزیه له و باره‌وه قسمه‌یان له‌گهله سفرگموزه که‌یاندا کرد که ناغا عبدالله به‌هبه‌هانی بو وه داوایان لیکرد و دل‌اصی قوره‌تلعه‌ین بدانه‌وه لمباره‌ی ثدو پرسانه‌ی که نمو دهیور روزین، بزیه به‌هبه‌هانی چو بولای میری بدریرسی شاره‌که‌و داوای لیکرد قوره‌تلعه‌ین و هاورین کانی له شاره‌که ده‌رگات، میر ناردی به شوین قوره‌تلعه‌یندا نه‌ویش به هاوریتی شیخ سولتان کهربه‌للایی و ملا نبراهم مه حللاتی و همندی له ژنانی هاوه‌لی چو بز کوشکه‌که‌ی، میر کدونه گفتگو له‌گهله و سکالای زانیانی بز باسکرد و پیسیوت که شهوان دهیانه‌وتی بزانن ناماگبی له پشت شم کارانه‌وه چیبیه،

قورهتلعهینیش و دلایمی دایره: ثامانچمان نهودیه مژدانه به هاتنی کدمی
چاوه روانکراو بدهین بدلگهش له سمر شمه نموده نایاتانه یه که له گهله خزیدا
هیتاویهه تی. ناغا عبدالله یه هبہه هانی لهو کورهدا ناماوه بو بؤیه وله
لمروه اوهستانیک داوای لینکرد به ده لهو نایاتانه بدلگهه که تر بینیت شمه
نهویش له ولامدا داوای لینکردن "نهفرهت" بکمن، له شوئیتکدا که خودی
میر دسنبیشانی ده کات هه مویان کوبینه و پاشان نهفرهتی خوا بتو دروزنان
بنیرن، بهمهش له نهخاما کدمی ساخته له جیتی خویدا ده مریت.

میر به شادیهه و پیشوارزی لهم داوایه کرد، فرمانی به بدهبہه هانیش
دا کاتیک بتو نهفرهتکردن دیاری بکات بلام نموده پیزشی هیتاویه وه وته
نه خوشم و همکات ساغ بومده و بهداری له نهفرهتکردن که دا ده کدم.
پاشان له شار ده چو و له دارستانیکی ده روی شار خوی و نکرد.

به هبہه هانی نامهه کی نوسی بتو مامهه قورهتلعهین له قهزوین
تیایدا هموالی نهودی پئی راده گهه نیت که چون برآزکهی له کرمانشاه
سرمهلنی باب ناشکرا ده کات و شهربعدت پوچمل ده کاته وه. دوای
تیپه بیونی پائزه روز چوار پیاو له خزمانی قورهتلعهین ده گنه کرمانشاه و
له گهله سه رکرده سه ربارزی نموده و نیت کهون که ناوی سرتیپ صه فدر
عملی سیه تاوه کو بعزر سه فدر به قورهتلعهین بکمن. له روزی دواییدا بدر
لهودی خور هلتیت سه ربارزه کان چواردهوری هدر سن ماله کهیان دا که
قورهتلعهین ره اورینکانی تییدا نیشته جیتیون، شتو مه که کانیان هیتاویه
درو سوار نموده هیترانهیان کرد که پیشتر ناماوه بیانکردن بیون، قورهتلعهین

به پهچده هات بزیان و هاواری به گویندند نه دار دهیوت: "که می
چاودروانکراو سهری همان نمی بیناگایان، خواه دلسوز سهری همان دار
ثیوهش مردونا!", پشیوی و ناشوب دروستبو، پاشان دهستپیزی کرایه سر
شیخ صالح کربلائی و شیخ سلطان کهربلائی و ملا ناصر احمد محلاتی^(۱).

^(۱) عبدالحسین ناوراد، سرچاروی بینش، لایه، 197 - 201.

قورەتلعهین لە ھەممەدان

قورەتلعهین خۆی و ھاوارتىكانى بەرەو ھەممەدان بەرىتكەوتىن، ئەوەي كە لە بارەي ئەم شارەدە شاشكرايدا شەودىيە كە زۆرىنىمى دانىشتۇرانى شىيخەكانىن، بۆيە كاتىتكە بىستيان قورەتلعهین بەرەو ئەوئى دىت خۇيان نامادەكەرد تاڭو وەك شىيخىتكە لەوان پېشوازى ليېكەن، قورەتلعهين ماۋەي نۇ رۆز لە ھەممەدان مایمەدە كە لەو ماۋەدا بە خوتىنگەرمىيەدە ھەولتى دا بانگەپەيشتە نويكە بلاو بىكانەدە، لەۋىش چەندان ژن و پىاپى كارىگەر بون.

لەوانەي كە لە ھەممەدان پىتى كارىگەربون دوو مەلاي جولە كە بون كە ناويان مەلا ئىلاھو و مەلا لالازار بولۇچونكە قورەتلعهین چەند ئايەتىنى كى تەورات و كىتىبى پەيامبەرانى نىشان نەو دوو جولە كە دابىر كە لە نىۋىدا ناماڙەگەلىتكى ئايە نىشانە بە ھاتنى باب ئەدات بۆيە ئەۋانىش سەرسام بون لەو زانىاريە بەرفراوانانەي كە قورەتلعهین لە بارەي كىتىبە پېرۋەزە كانەرە ھەيمەتى، كاتىتكىش كە لەم بارەدە پېرسىبارى ھەممە جۈزىيان لىتكىرددە ئەو بەر

و لامی قایلکه و لامی داونه و داونه و نهادش یه که مین تو بز
بلاوبونه و دیگهیستی باجی له نیتو جوله کهدا^(۱).

قوره تلعهین دهیویست سهرگورهی ره خجدهانی^(۲) همه دان به لای
خویدا را کیشیت بزیه نامه کی به دهست ملا شراهیم مه حلالیتا نارد که
تیدا داوای لیده کات باوده به سعرهه لدانی که می چاوه پوانکراو بینیت
راستی و درستی قسه کانیشی به ثایات و فرمودهی "درست" به لگدار
ده کات. کاتیکیش ملا شراهیم چو کوری ره خجده و ده نامه کهی به دهست
گه باند زور تو بز و بناشین ترین زاراوه نه فرهنگی لیکرد، ملا شراهیم به
ناموزگاری و دلایلی دایه و دو و تی: "رها نیبه کهوا دستانی زانست و
چاکه کاری به بکاره تانی زیانی تانه و قسمی ناشرین گهواه و به لگه
بینن"، ره خجده که هینده بتر گیری گرت و لیتی بیزار بز بزیه فهرمانی دا
لیده و سوکایه تی پی بکمن، فیتر خوازه کان هیترشیان کرده سهری و به چری
لیتیاندا پاشان فریتیاندایه دره و دهی خانوکه. همندی که مس همانگرت و
بردیان بز مالی قوره تلعهین، کاتیکیش که قوره تلعهین ملا نراهیمی بدو
شیوه بیشی خوشی ده بیری و بیشی و تی: "شادیه کی نه براوه بز تو، سه لاؤانی
خوات لمسه بیت له بز نه و قوره بیانه که له بیت اه بمرز کردن و دهی و شدهی

(۱) سهرچارهی پیش، لایه، 201 - 202.

(۲) ره خجدهان (مختهدهن): و الله ره خجدهار الله دینه ایده، ره خجده، (مختهدهن) نازیاری کی نری نایس بیه که له
خوانانه کان ده نیتیت. و در چیز

♦ به مشیوه قورهتلغهین بان کرشت♦

خوای گهورهدا ئەنجامت داوه" ، پاشان فەرمانى بە ھارېتىان دا تىمارى
بىكەن، بىز ماودى حەوت رۆز لەجىئىدا كەوت ھەتا چاك بۇھوھە⁽³⁾.

⁽³⁾ نەممە ئىزىزىدى، سەرچاۋىي پېشىر، لەپەزىز، 218 - 219.

قوره تلعهین میرده کهی جیدیت

قوره تلعهین همه دانی به جیهیشت و بدره شاره کهی و زندو نیشیمانی خانه واده کمی رزشت که قهزوینه، کاتیکیش گفشه نهون له مالی باوکی صایه وه نغروشت بز مالی ملا مهدی میردی، بزیه میرده کهی چهند تافر دیتیکی نارد بزلای تاوه کو رازی بکفن بیته وه بومالی خوی بهلام شو زدر به توندی نارازی بیونی خوی له گهرانه وه دربری و به نافرته کانی وت: "بلین بتو ددهنگه له خوبایی به نه گمر به راستی صه بستت بوه هاوه لر هاو سرم بیت ده بواهه پلهت بکردایه له بینیتم له کهربه للا، ده بواهه بپیش خوت بهاتیتایه بز پاراستنی خوم و کاروانه کدم به دریزی رینگا هم تاکو قهزوین، نهونکات منیش له رینگادا ده متوانی له خه دی بیتناگایی به خه بدی بیتم و رینگای هدقی نیشاند هم. بهلام ندو شته له چاره دی نه نوسرا بلو، سین سالیش بده سر جود ایماندا تینه بزیه نیدی بزی

نییه نه لعم دونیا نه لعم دونیا له گذلم کوییته و چونکه به ته اوی و هم تا هم تایه له زیانی خوم در مکرده و^(۱)

نهم کاره که قوره تلععین نه خامس دا واته به جیهی شتنی میرده که می سه ریچی بوله دزدی دابو نه ریتی شه رعنی و باوی نه سفرده که نه مهش و دک چه کیلک واپو به دستی دوز منانیه و هم بزیه ره خنده کی به جگار توندیان لینگرت و چندان تاوانیان خسته باتی. یه کن له تو سره به هانیه کان هموانی دا به هانه بتو نه کاره بینیته و بزیه لعم باره و وتنی: "شیکی شاراوه نییه که خانیکی و دک قوره تلععین له زانست و خواناسیدا به سر پیاو آندا سفرکه و تبو، رژه نه تامی شیریتی همنگوینی چاکه کاری و با وفر داریه تی کردبو، همه مو نه که سانه هی سفر سام کردبو که گویسان له تاخاوتنه لیوانلیوه کانی زبانی بعرینیان ددبوب، هم گیز قایل نییه بهودی و دک سمر جدم زنانی تر به رسوابی له مالی هاو سمه که بیدا بیت که بدر دoram ره خنده له گشت کرده و قسمو هملس و که وته کانی ده گرت، قایل نییه بهودی په نابگریته گوشی ماله که می و تنهها خزی به کاروباری مالداریه و خدربیک بکات، رازی نایت بهودی خزی بکاته دیلی دستی که سیلک که هملگری نه جوره رفتارو ره شتله بیت که ناموزا که می هملگریه تی. بزیه هیچ گوناهیک له ودها نییه که وا به هیچ جوزیک له جوزه کان رازی نه بوده به دوا کاری میرده که می و به ته اوی ره تی کرد و ده و ده؛

^(۱) خیل الحسن نازاره، سرجاوی بیشن، لایه: 203 - 204

♦ به مشیره قوره تلعدهین بان کوشت ♦

شهوکات جیابونهوه که وته نیوانیانهوه، چاویشی له منداله کانی پوشی و
به جیمهشن⁽²⁾.

⁽²⁾ محمد زرندی، سهرچاودی پیشو، لایه، 220

کوشتنی ملا محمد تقی

ندو بپیاره که قوره‌تلعین دریکرد لمباره بجهیزتی میزده که یاده هزاربو بروستونی ناگزیکیه کی توند له نیوان خوی و ملا محمد تقی باوکی میزده که سرگه ورهی زاناکانی قمزوین بود پیشتر ناماژدهان پیتدا. باوکی قوره‌تلعین هولی دا تمایی له نیوان کچه که و برآکه بیدا دروست بکات به لام سرگه و تو نه بیه ناجاربو دست بکیشته و لینگردیت شته کان به ناراسته خوباندا بیرون.

ملا محمد تقی ودهای پیهات له دوای همه مو نویتیک ده چو سمر دونگه و به نه فرد و به تانه داده بهزیمه سمر شیخ نه جماد الاحسانی و سهید کازم روشتی و سرجمم شوینکه و توانیان به بابی و نهوانی تریشه و بدر هزیمه هنچون و نازاوه له نیو خلکیدا بلاز بوده هم بزیه ده کوشنه شوین بابی و شیخه کان و دهستیریسان ده کرده سه ریان. به کن لهو چیرز کانه که لهو بارده ددگی دریته و به کن له شیخه کان لهو ماوهیدا بوزیری نه وهی دهیت که پیاهملدان بتو نه حسانی و روشتی بکات و چاکه کانیان بخته رو، کاتیکیش که ملا محمد تقی نه مه ده بیسیت بپیاری

به کافربونی له سمر نهادات و فرمان نهادات دهیکمن له شار، بویه خملکیان لئی کوزکره دوهو میزدره کیان له سمر داکهندو پاشان مليان بهسته دوه به پیتخاروسی بدنیو کوچه ده کولانه کانی شاردا رایانکیشاو به جین و لیدانه دوه نیشته سهری^(۱). له بارهی پیاویکی ترده ده گنیمه دوه که ناوی ملا جملیه نهروصی بوده، ثم پیاوه بدنیو شاراندا گفراده مژدانهی به سرمهنهانی باب داوه، کاتیکیش به قزویندا تیپه بیوه ملا محمد مدد تدقی پی زانیه فرمانی به هندی له فیخوازه کانی داوه که بیگرن نهوانیش گرتوبانه هیناوابانه بو ماله کهی، پاشان فرمانی داوه بیکن به فلاقه دوه قاچی دارکاری بکدن^(۲).

ماویه کی کم بسمر نهودا تیپه بیوه که کاتیک که پیاویکی نهناسراو خیرشی گرده سمر ملا محمد مدد تدقی له کاتیکدا که له بعره بیاندا له مزگدت نویزی ده گرد به خنجر چند لیدانیکی کوشندی تیهاویشت^(۳). به کوشتنی نه نهواوی شار وروزا، ملا محمد مدد کوری چو بز خانه حکومه ت و به پرمدی گرانه ده جله کانی له بعر خویدا دادری نه مدهش تیهه لجوسی له نیوان خملکیدا دروستکرد ناگری فیتنه بی نایمه ده هور بزیه ژیانی شیخ و بایه کان که رته منه ترسیبیه کی زورده^(۴).

^(۱) عبدالحسین ناوره، سرچاره دی پیش، لا 205 - 206.

^(۲) محمد مدد زرندی، سرچاره دی پیش، لا 220.

^(۳) عبدالحسین ناوره، سرچاره دی پیش، لا 208.

^(۴) ناجا محمد مصطفی البغدادی، سرچاره دی پیش، لا 118 - 119.

شودی که لدم بارده‌وه جیبی سفرخجه شده‌یه که قوره‌تلعه‌ین بدر له کوژرانی ماسعی به چهند روزنیک فرمانی به هاوارنکانی داوه که فهزوبن به جیبیتلن و بگرینه‌وه بز نیشیمانی خویان، پیش وتون: "زه‌مین لمرزه‌یه کی گهوره رویه‌روی فهزوبن دهیته‌وه خویشی هه‌موتان دریتی، خوا له ثاینده‌دا نیزه‌یه بز چاکه دهیت..."، بهلام له نیزه هاوارنکانیدا دوو پیاوی جاکردوه که نهوانیش شیخ صالح کرمائی و مهلا شراهیم مه‌حللاتی بون، پیش وتون که شهوان کاتی نهوه‌یان هاتوه شه‌هیدبن^(۵).

پیشگوییه که قوره‌تلعه‌ین هاته‌دی، چونکه شیخ صالح کرمائی له یه‌که مین نهو که سانه‌بو که تاوانبار کرابو به کوشتني مهلا محمد تهقی، نهودبو چوه تازانو له گنوزه‌پانی ناوه‌ندی تاراندا کوژرا، نهو به یه‌که مین که‌سیش داده‌زرت له نیزان که خویشی له پیتناو بان‌گهیشتن نویدا پژایت، پاشان هه‌رجی و په‌رجیه کانی فهزوبن هیزشیان‌کرده سدر تاوانبار کراوه کانی تر له‌وانه مهلا شراهیم مه‌حللاتی که جهسته‌یان پارچه پارچه کود^(۱). قوره‌تلعینیش له دامیتنی کوشکی حاکمداو له زیر چاودتیریه کی توندوتولدا زیندانی کرا، ماوه‌یهک له‌وی مایه‌وه، بهلام توانی نامه‌یهک بز میرزا حسین عدلی نوری له تاران بسیریت و داوه‌ای هاوکاری لیتیکات^(۲)، نهم پیاوه خاوهن پاره‌وه ده‌سه‌لاتینکی زدر بو وه یه‌کیک بو له‌وی که سانه‌ی که ههر له‌سمرتاوه بان‌گهیشتن باییان له‌نامیزگرت که خودی

^(۱) عمه‌ه زرنده، سرچاره‌ی پیشر، لا 222 - 224.

^(۲) عمر رضا کحاله: "اعلام النساء"، متن 1959، برگی 4، لا 197 - 198.

^(۳) عبدالحسین شاوره، سرچاره‌ی پیشر، لا 217 - 221.

باب نازناوی "بهاء الله" سی لینابو، ثدویش گهساینیکی نارد بوقوره تلعین که توانیان بیرفین و له قهزوینه و بیین بدره و تاران، لهویش له مالی خزی حمشاری دا. قوره تلعین به شادر او دیه له مالی بهاء ما یه هدتا ثدو کاتهی بپیار درا کونگرهی "بهدشت" له نزیک خوراسان بپهسریت بزیه پوشت تاوه کو بهشداری تیندا پکات.

کونگره‌ی بهدهشت

"بهدهشت" شوینیتیکی فره میزگ و دارستان اوییه ده گهولته سمر روباری شده‌رود له نیوان مازنده‌ران و خوراساندا. باییه کان برپاریاندا لموری کونگره‌ی خوبیان بهسن له شه غامسی نهوده که باب له لایمن حکومه‌تموه له قهلای "ماه کو" دهستگیرکرا، شهوان بویه نهادیان هله‌لزارد چونکه شوینیتیکی دور بو له قهربالخی خملکو مشه خزره کانه‌وه. ثامانج له بعستنی کونگره دوو شت بو، يه که میان بو دوزینه‌وه ریگه‌چاره‌یه ک لمبز رزگارکردنی باب لمزیندانی، دووه میان بو تاوتیکردنی پرسی شمریعه‌تی ٹیلام که نایا پوجه بکریته‌وه یان وده خوی بهیتلریته‌وه. کونگره له حوزه‌یرانی سالی 1848 زاینیدا بهسترا که گشت جیسمه‌ره باییه کانی ته‌واوی شاره نیزانیه کان تییدا به‌شداربون و ژماره‌یان گهشته هه‌شتاو یهک کدس که لمنیویاندا قوره‌تلعه‌ین و بهانوللا بو، هه‌مویان هاتبون تم‌نها "باب الباب" نعمی و اته مهلا حسین به‌شرطی، چونکه له خوراسان به شیتیکی تره‌وه سفرقال بو.

له راستیدا، کونگره‌ی "بهدهشت" زور گرنگه چونکه دو سفرده‌می میزدی بازگشته باش لینک جیاده کاته‌وه. چونکه پر له کونگره‌ی "بهدهشت" نهم بازگشته خوازانه و دک گروهینکی شیخی له قملام نه دران که تنهایه له چهند وردہ کاریسه کی یچوکی بین باشه خدا جیاوازیان همیت، بهلام له دوای کونگره بازگشته باش بوه گروهینکی سفریه خزر که له سه زیستی خزوی و هستا یان به دهربیرینیکی تر بلین بوه نایینیکی نوی. و ادیاره به شداریوانی نهم کونگره‌یه هیتنده باشه خیان بدوه نهاده که باب رزگار بکن هیتنده نهودی که باشه خیان به شتیکی تر نهاده که نهادیش شده‌بو؛ نایا شرعیعتی نیسلامی پوچهل بکریته‌وه یان و دک خزوی پیشنهاده؟ نویسنه کان ناماژه بدوه نهاده که نهاده هر له سفره‌تاوه بون به دو دسته‌ی جیاوازه‌وه: یه کیان پیشوایه پیویسته شرعیعدت دهستکاری بکریت، بدوری تریشیان پیشوایه که پیویسته له سر شرعیعتی کون پیشنهاده.

قروه‌تلعه‌ین پیشه‌وابی نهود که سانه‌ی دهکرد که دهیانوت پیویسته شرعیعدت دهستکاری بکریت، رای وابو که باب پیشگه‌ی له همه مو پیغمه‌مرانی پیشتوی خزوی تر صدرنژد مافی نهودی همه‌یه ریسا کونه کانی نیسلام پوچهل بکاته‌وه و ریسای نوی بیشنه کایده‌وه. نهود که سانه‌شی که لهدزی نهم بزچونه بون محمد مد عدلی بار فرقشی پیشه‌وابی دهکردن که نهود گه‌نجه بوره‌ریشه‌تی باشی کرد له گه‌شته کدیدا بز حج و خودی باب نازناوی "القدس" سی لینا، خاوه‌ن پیشگه‌یه کی بالا بو له لایی باشیه کان و هه‌ندیکیان

له ناست مهلا حسین بەش روئى دا دەيان بىنى و بىگرە زياترىش، ئەم "قدوس" سە به توندى لەدۈزى قوره‌تلعه‌ين وەستايىھو و زۆرىتك لە بايىھەكان شويىنى كەوتىن، شۇ بۆچۈنى واپو كە باب ھىچ نىبە جىگە لە كەسىتىكى رەواجىكار بۆ شەرىعەتى ئىسلام و كەسىتكە چاكسازى لەو گەندەلى دەددەصەوە ھەلبەستنانەدا دەكەت كە ھاتودە تىتو شەرىعەتى ئىسلامەوە، بۆيە دەيىن لە تەواوى وردەكارىيە كانىدا وەك خۆي بىتىپتەرە⁽¹⁾.

لە كاتىنگەدا كە لە كۆنگەرە جىاوازى لە نىتوان قوره‌تلعه‌ين و قدوس دا توندتر دەبو بەھانوللا بىتەنگى راڭگىرتو وادىاربو كە دەبىرىت بىلايمى خۆي لە نىتowan شۇ دوو دەستەدا راڭگىرت و لە چاودروانىدا مايدىو تا شەر كاتەرى رۆزگار تاوتوبى دەكەت، قوره‌تلعه‌ين بەرەۋام بولە كۆششى خۆي لە پېتار سەرخىستى بۆچۈنەكى و ھەمو ھەولىتكى شەدا تاۋەككى بەلائى خۆيدا بىانكىشىت، شۇ بە باشى دەيىزانى كە نەڭدەر بۆچۈنەكى سەركەدەت نەوا زۆرىتك لە شويىنگەتوانى لە بانگەھىشى باپى دور دەكەنۋە، بەلام دىرىاي نەوهەش سوربو لەسەر بۆچۈنى خۆي و رايگەيىند: "يىتگومان نەم كارە دىتتە گۈزەپانى بونەوە دەم و نەيدەش دەكەوتىتە بەر گۇتى ھەموانو، دەركەوتىتە دەنەنەنەنە ئاشكراكەين نەوا چاكتۇر جوانلىرى سەركەوتىتۇر بە كەلکتەر دەبو بۆ نەم كارەكى كە ئىتمە دەيىكەين تاڭو ھەمو لاۋازىك كە بەرگەمى نويبۇنەوە ناگىرىت لىمان جىايىتەرە دەنەنە شۇ كەسە

⁽¹⁾ سەرجارەپ پىشىر، لا 220 - 221.

به همین دلسوزارانه مان له گەل بىتىت كە خۇى دەكتە قورىيانى بۇ شەم رىتبازە راستو سەرسۈز مىتىنە⁽²⁾.

دواجار قورەتلەعەين بېپارىدا كارىتكى بىكەت ئەم بولەبىلە يەكلايى بىكائىدە كە لەنىتو تەم ھۆزەدا دروستىبو، رۆزىتكى كە قىدوس و زۆرىمى ھۆزە كە لە خىوتە كەدى بەھاشوللادا كۆپۈوندۇرۇ قورەتلەعەين كە روخسارى ھەلسالى بۇ وە خۇبىي رازاندېبۇرە خۇبىي كەدە سەرسامى كەدەن، ئەمە بە پىتچەوانى نەرىتە كانىيەدە بۇ چونكە ئەم پىشىت پابەندىبو بە پەچەوە لمىسىر شىۋازاى ئەم شافرەتانى سەرددەمى خۇى پەچەى توندىلىزلى دەبەست، وەڭو دايىت بىمۇيت بەم گارە يەكىن لە پىساكانى شەرىعەت پۇچەل بىكائىدە كە تەوشىش حەرامىكىرىنى خۆرازاندەدە كە قورىنان سەپاندويدىلى.

ھاتىنهناودەي قورەتلەعەين بەم شىۋىدە سەرسامىيە كى گەوردى لەنىتو ئەم ھۆزەدا نايەدە. خاۋەنى كىتىبى "مطالع الأنوار" لە باسکەرنى تەم رۇداوەدا دەلتىت: "خەلکى سەرسام بۇن و بەرامبىر بەم دىمەنە چاوه رۇانە كراوه بە تىامانەدە ھەستانە سەرىپى. پىيانوابو كە بىنېتى بە بىن پەچە شىتىكى ئەستەمە تەنانەت تەماشا كەرنى سېبەرە كەشى شىتىكى شىاوا تىبە چونكە واياندەدە كە فاطمة الزهراء يەو بە تىپۋانىنى ئەوان سومبولى پاكىزىيى و داوىن پاكىيە⁽³⁾.

⁽²⁾ مەممە: ئىرەنلى، سەرجارىدى پېشىر، لا 234.

⁽³⁾ سەرجارىدى پېشىر، لا 232 - 235.

همندیکیان ههولیاندا رو خساریان به دستیان پیوشن، همندیکی
تیریان سه ریان به عایا کانیان پیوشی تاکو چاویان نه که ویته سعر رو خساری
قوره تلعهین، که سیان خویان پیش رانه گیرا بزیه به چه قرکه دهستی دای له
ملی پاشان به هاوارده له کوزره که ده رجو له کاتینه کدا که خوتنه لینده رژا،
همندیکی تریش که وتنه شوئنی و چیز نه گدرانه وله با نگهیشته که
دابران و گرانه وه سعر بیروبا و هری پیشوان⁽⁴⁾. شوانه شی که خویان پاگر تبو
به بن جوله و به تیامانه وه را و هستایون نه یانده زانی چی بکمن. قدوسیش لهر
پدری توره بونیدابو شمشیره که ده دهسته و دبو وه کو وا بیت بیدویت په لاما ری
قوره تلعهین بدادت و بیکوڑیت.

قوره تلعهین هیچ کاری گم نه بمو بدم رو داوه، شمشیره که ده قدوسیش
هیچ نه ترساند بدالکو بهو په بی بولی و رو دانی بیمه وه هستایه سفرپی و
وتاری بز ناماده بوان دا. خاره نه کتیبی "مطالع الانوار" ده لیت: به
رو خساریکی گدشده که تییدا هدستی خوئی و شادی و سه رکه وتنی
پیتوه دیاربوه هستاوته سفرپی و به ستایلیک که له ستایلی قورتان ده چیت
که وتوهاته و تاردان، پاشان و تویه تی: "من نه و شدم که هه مو و هستاویک
نه یدر کنیت و هه مو چالی زه مینیک لیتی راده کات"، پاشان ناروی دایمه
به روی قدوسدا او لزمه بکرد کهوا گویی ایه لی نه بیه، دواتر قسه کانی ناراسته
هم موان کردو دا ولای لیکردن له بدر نهم بونه خوشه ناهمنگ بگیز، و تی:

⁽⁴⁾ نیزه دا بکر دن دهیت، نه کسے غیره تلعهین تیه، قدوسیش نیه چونکه باس لدره ده کات که قدوس لدر
دزه لوره بیدر شمشیره که ده حملکشواره هستا له نیزه کلر و گه دابه، رندکه بیدکن له دالیشوان بیت که نایاریه
به هملس و کهاری قوره تلعهین و مرگن

"نه مرق روزی چهارشنبه خوشی همراه نه روزه دیه که له مپهرو
بعریه سته کانی پایردوی تیاده شکت. نهودی که دهیه دیت به شداری لهم
شکوییه دا بکات با همانسته و هاویرت کهی له نامیز بگرت"⁽¹⁾.

نهم همانسته بویرانه قوره تلهین که "مطالع الانوار"
دهیگیرت و نهیارانی باییه کان به شیوه دیه کی تر دهیگیرنده، خاوه نی
کیبی "مفتاح باب الانوار" دهیت گوایه قوره تلهین له کونگر دا چوته
سدر دوانگه و تویه تی:

"نه بیگانه و خوش ویستان گوی بگرن... بزانن که ریسا کانی
شدریعه تی موحده مده دی نیستا به سمره لدانی باب پوچه لبوه ته و، ریسا
باشه نوته کان هیشتا به دهستان نه گهشته، سمرقالبون به نویزو روزه
زه کات و نه شتانه که موحده مده هیتا ویه تی هم موبیان شتانی کی پوچه ل و
کارگه لیکی بی جین، چیز هیچ که س کاری پیتنا کات مه گهر بی ناگا و
نه فاما کان نهیت، به زیمان "باب" سه رتایی ولات ده کاتمه و سدر جهم
به نده کان گویی ایدل ده کات، هدمو نه حموت هم ریسه که خدکن لی
نیسته جیمه ملکه چی ده بن، گشت ناین هم بوه کانیش یدک ده گرنده،
تاده کو تنهها یدک ناین بینیت، نه ناین رهوا بیهش ناین نویکه نهوده،
شدر عده نویکه نهوده، که هیشتا نه گهشته به دهستان تنهها نه ختیکی
نه بین، جا بزیه به پشت بهسته بمهه پیتان ده لیم و بزانن که قسمی من
ریدایه: نه مرق نه فدرمان همه و نه بیگاری، نه رهتکردنده و نه توندو تیزی،

⁽¹⁾ محمد سعد مهدی خان، سفناخ الانوار، فاهره، 1321 کتوچی، ۱۸۰ - ۱۸۱.

نیمهش نیستا له سمرده‌می و چانداین⁽²⁾، جابتیه له که مدوه زیادبکنه،
نه پرده‌هی نیوان خوتان و زندگانیان بدرن، بهوهی که بهشداریان له کاردا
پیتکنه، وله کرداردا هاویه‌شیان بکنه، ناسوده‌یانکنه، له گوزه‌گیریان
دروکنه و بیانه‌یتنه‌در، نهوان گولی دونیان، گول همر دهین لینگریته‌وهو
بتون بکریت، چونکه بو له تامیزگرتن و بونکردن درستکراوه، ناکری نه
به‌چدن و نه به‌چون بونکرانی بزمیریت و سنوردار بکریت، چونکه گول
ده‌دوریته‌وهو لینده‌کریته‌وه، وله دیاریمه‌ک ده‌دریته خوشمویستان، به‌لام
کوزکردنوهی پارو چه‌ساندنوهی بدمامبره‌که‌ت ره‌جهانه‌کی هه‌مو
گوناهیتک و بندره‌تی هه‌مو زیان و به‌دان‌کامیسیه‌که، چونکه پول و پاره بتوهه
نه‌هاتوه هه‌ندیکسان که‌لکی لیورگرین و هه‌ندیکی ترمان پیایدا بروانی،
به‌لکو مافیکی هاویه‌شدو تنهها بتو که‌سانیتک زهوت نه‌کراوه، بتو شهوه هاتوه
خدلکی له نیتو به‌کردا نالو گوزی پی‌بکنه، ناکری که‌سانیتک دیاریکراو
قزرخی بکنه بتو خوبیان، جابتیه پاره‌کاتنان هاویه‌شکنه، تاکو هه‌زاریتان
له‌سمر لاجن و به‌دان‌کامیتان له‌سمر نه‌میتی، با دوله‌مه‌نده‌کاتنان یارمه‌تی
hee‌زاره‌کاتنان برات، خوشیه‌کاتنان له خوشمویسته‌کاتنان مه‌شارنه‌وه،
چونکه نیستا هیج له‌میدرو بفریه‌ستیک نییه له بمرده‌هستان، هیج رینگری و
بدرگریمه‌ک نییه، بتویه به‌ختی خوتان لمم ژیانه و درگرن، چونکه له‌دوای
مه‌رگ هیج شتیک نییه⁽¹⁾.

⁽¹⁾ مدلیته نعم قسانه له دهنه عزاییه که‌یدا خازن کیش ر سوزاییو شاینه‌نم‌نده‌کی شه‌وتی پیتوه دیار، له
غم‌درو روی په‌السیزی و چیزه‌هشتبه‌هه، به‌لام به‌کردنی نهود چیزه نابه‌هشی، و در گن

⁽²⁾ محمد‌دزندی، سرچاره‌ی پیش، لا 235-236.

نیمه ناتوانیم له راستی و درستی شم و تاره دلنش بین، چونکه به پیشنهادی به کن له نهیاران گیردراوه‌تموه، و هک ناشکرایه سروشی نهیاریش واشه مهیل دهکات له گیرانه‌ووه راستیه کاندا زیاده‌ووه بکات یاخود بلین دروی به دهمهوه هلهلمستیت. هرجونیک بنت، کوی شو کسانه‌ی که دهیگرنهوه سه باشیه کان و نهیاره کانیشیانه‌ووه - کوکن لمسه‌ر نهوه که شو و تاره ناکوکیه کی توندی له نیو ناماده‌بواندا درستکدوه، چونکه همندیکیان به توندی چونته پال بزجونی قوره‌تلعه‌ین همندیکی تریشیان به توندی چونته پال بزجونی قدوس. کتبی "مطالع الانوار" شم ناکوکیه تونده‌ی نیوان باشیه کان باس دهکات و دهليت:

"تیکچونیکی گوره درستبو له نیوان شو کسانه‌ی که به همه مو همولیکیانه‌ووه هملسان به بلاکردنوه شم چاکسازیه. همندیکیان رازی نهبون به گزبانیکی سفره‌کی لهو جزره و پیشانوابو که شمه خودی گومربابونه و رازی نهبون به دستکاری کردنی گهوره‌ترین پیشانوابو قسه‌کانی که ناتوانیت دستکاری بکرت، بهردیه کی تریش پیشانوابو قسه‌کانی "(پاکیزه)⁽²⁾ لهم جزره دخانه‌دا به کلاکه‌رده‌ووه شمرکه لمسه‌ر همه مو باوه‌رداران گوییایلی بن، همندیک لوانده که بیزاریون به هملس و کهونه کانی قوره‌تلعه‌ین خویان به قدسه‌وه گرت و وهایان دانا که شو تاکه نوبندرو جیگری باه که بوی همیده لهو جزره دخنه مهترسیدارانه‌دا بپیار برات، بهردیه کی تریش جیا له‌مانه ودها لهو

⁽²⁾ پاکیزه: (طاهر) نازناری دروهمی قوره‌تلعه‌ین و درگیر

پودا و دیان ده روانی که سمرتاپای تاقیکردنده بیه کی خودایه بز جیا کردنه و دی راستگویان له درزنان، باوه‌داران له گومرا بوان. زوزیه‌ی جار پاکیزه رازی نه دبو بدوی گوییرایه‌لی قدوس بیت و ددیوت: (من و دک فیترخوازیک له قدوس ده روانم که باب بقیمار دوم تاکو فیتری بکدم و بالغه‌ی بکدم، جگه لمه به هیچ جوزیکی تر لبی ناروانم). قدوس ریسی له خزی نه گرت بز تاوانیارکردنی پاکیزه بعوه‌ی که شو خاوه‌نی شم فیتنه‌یه و با نگاهشی نه وده کرد که شو که سانه‌ی پالپیشی له بوقوتی ده کمن که دوتونه‌هه همه‌لوه. بارگزی نیوان شم دوانه بز ماوه‌ی چند رزئیک بدرده‌وام بوا شهوكاتنه‌ی به هاتوللا ناویزیکردن و به تمداوی نیوانیانی ریتکخت، نه و بربینهش تیماریو که زاده‌ی شم تیله‌لچون و ناکوکیه توونده‌بو، بعد شیوه همردوکیان کوک بونه‌وه لمسر نه وده رینگای خزمتکردنیکی بهره‌مهین بکمن به ناماچ. مهدهست لام کویونه‌وه هاته‌دی، چونکه با نگهواز کردنی رزیسی نوی و دک نه وه وابو فو به شهیپوردا بکریت، بزیه گشت نه دریته کوئانه‌ی که کوهدنگی لمسره و ویزدانی همه مو خملکی بمستودنه وه هملوکشایه وده، وه بمو په‌ری دلیری و چاونه‌ترسیبیه وه سرانه‌وه. رینگا خوشکرا بز راگه‌یاندنی نه و ریساو یاسا نویانه‌ی که شم دوخه نویه هیتاونیه‌ته کایده‌وه. نه و خملکه رزرهش که له بهدهشت کویونه‌وه خویان ناماده کرد بتو سه‌فرمکردن به درو مازندران. قدوس پیکه وه له گدل پاکیزه‌دا له کاروانیکدا بدریکه وتن که به هاتوللا بزی ناماده کردون. له رینگدا پاکیزه همزراوه‌ه کی ریکده خست و داوابی له هاوریان ده کرد که له میانه‌ی

رژشتیاندا له دواوه کاروانه که بیهونده، دقل و کینه کان دهگوی شدو
سرودهیان ددادیمه که شو کودنگه خوینگمرمه له میاندی گشته کهیاندا
دیانیز تاوه کو کونه کان بسینه و روزیکی نوی بخنه نهی⁽¹⁾.

⁽¹⁾ سهروردی پیشو، ۲۳۶-۲۳۷

ماوهی پوچه‌لکردهوه

بانگهیشته بابی لهدوای کزنگهی "بهدهشت" به ماوهیدکدا تیپه‌ری که ناورا "ماوهی پوچه‌لکردهوه"، ندو ماوهید بو که باب شمریعه‌تی کونی پوچه‌لکردهوه له کاتیکدا که هیشتا شمریعه‌تی نوبنی نه‌هیتابو. وادیاره که همندی له باییه‌کان ندو ماوهیان قوزتدهوه بهشیوه‌ید کی ناباش شوین نارهزوه کانیان که‌وتن. کتبی "مطالع الانوار" سهباردت بهم بابه‌ته ده‌لیت: "... له کاتی سه‌فرگردیان بق مازندران همندی له شویتکه‌وتوان دهیانویست به خراپی ندو نازادیه به‌کاریتن که له نه‌خامی پوچه‌لکردهوه شمریعه‌تی کون دروستبوه، پیانوابو که نیتر پاکیزه په‌چه‌ی لابرده نه‌مه ثاماژه‌ید که بق به‌زاندنی سنوره کانی زده‌وشت و نیشانه‌ید که بز تیرکردنی نارهزوه کان. سنوره‌مزاندنی ندو چهند کمه‌ش بوه هوی توره‌بونی "مهولا" و جیابونهوه په‌رته‌وازه‌بونیان. چونکه له گوندی "بلا" تاقیکردهوه‌ید کی توند کران و توشی زیانیکی گه‌رهاون له‌لایمن

دو رسم ایانه وه، نهم په رته واژه بونه له نهنجامی زیاده دوی شو چهند که سه
نایبریرسه بو⁽²⁾.

نوسری کتیبی "مفتاح باب الابواب" بزمان ده گیترینه وه که چی له
گوندی "نیالا" رویدا، دلیت: "قوره تلعین کاتیک که له گمل هاوری کانیدا
گهشته نه و گوندله له گمل قدوسدا به مهبهستی حداشه وه له ماندویه تی
گهشته کهیان چونه حمامه وه". خملکی گوندله کهش پیسانزانین که له چ
درختکدان، بزیه یهک یهک و پول پول بزیان بهست و هیرشیان کرده سدریان،
په رته واژه بیان کردن و چهند کمیتیکان لی کوشان و همندیکی تریشیان لی
بریندار کردن، پاره کانیان بردن و کهوتاله کانیان درین، پاشان به روتنی و
پیخارسی بعلایان کردن...⁽¹⁾.

نهم چیز که له کتیبی "مفتاح باب الابواب" دا هاتوه باپی و
به هاییه کان به تهواری نکولی لیده کمن و به یه کیک له درز کانی
ندیاره کانیان دایده نین. به پیز کامل عباس سیش که سکرتیری پیششی
ندخومه نی به هاییه کانه له بعدا لم بارده کزمینتی داو وتنی:
قوره تلعین جیئی متمانه زانیان بو و گواهیان به پاکیزه بی شو تهدا له
تهواری قوناغه کانی ژیانی دا، شوده شی که له کتیبی "مفتاح باب
الابواب" دا هاتوه درزو همه استنه⁽²⁾.

⁽¹⁾ محمد مهدی خان، سفرجواری پنشر، لا 182.

⁽²⁾ عبدالرزاق الحسینی: "البايون والبهائين في حاضرهم وحاضرهم"، صيدا-لبنان، 1957، لا 72.

⁽³⁾ عبدالرزاق الحسینی: "البايون والبهائين في حاضرهم وحاضرهم"، صيدا-لبنان، 1957، لا 72.

نوسری نم رستانه قسمی له گمن به پریز کامل عه‌باسدا کرد و له باره‌ی "ماوهی پوچه‌لکردنوه" سود پرسی که ثایا ج شتیکی تیا پوچه‌لکراوه‌نهوه بان نایا ریساکانی هاوسرگیری و لیکجاپونوه‌ی گرتوه‌نهوه، له ودلامدا وتنی: ندو ماوهیه تنهها پوچه‌لکردنوه‌ی نمرکه کانی خواه‌رستی گرتوه وده نویزو روزو نم و شستانه، به‌لام فیزکاریمه ردوشته‌یه کان له مو ماوهیدا هیچ گزرانکاری به‌سمردا نه‌هیترزا چونکه هه مو ثاینه کان له ره‌وشتدا وده یهک وايه بزیه هیچ جیاوارزیمه که نیوان کتون و نویدا نیمه.

رفره‌هه‌لاتناس "براؤن" باس نموده ده‌کات که له سالی 1888 ز له میانه‌ی گهشته‌کیدا بز نیزان پیاویکی نازادی‌خوازی بینیوه که سمر به ریباری بابی بوه، له میانه‌ی قسه‌کانیاندا که‌وتونه‌ته سمر باسی قوره‌تلعه‌بین و ندو تاوانانه‌ی که نه‌یارانی ددیخنه پالی که گوایه په‌بیوه‌ندیمه‌کی ناشیاوی همه‌به له گمن قدوستا، پیاوه‌که به‌گری لیده‌کات و ده‌لیت: نیوان قوره‌تلعه‌بین به نایاکی تاوانبار ده‌کدن نه‌مه‌ش درزیه چونکه ندو کرزکی پاکیزدیمی یه، به‌لام ندو تاوانانه‌ی که ددیخنه پالی ره‌نگه له ماوهی پوچه‌لکردنوه‌دا رویدایتیز وده هاوسریک تیکمالی قدوستی گردبیت، به‌لام له‌دوای هاتنی شدريعه‌تی نوئی خزی و سه‌جهم شویشکه و توان به ته‌واوی پیشه‌وه پاه‌ندیمین⁽³⁾.

⁽³⁾ E. G. Brown (A Year Among the Persians) Cambridge 1927 p.571-572.

چاره‌نوسی قوره تلعه‌ین

له ۹ سی تهموزی سالی ۱۸۵۰ زایشی باب له تهبریز له سیداره درا
به پشت بهستن به چهند فهتوایدک که له لاین زانایانی نه و شاروهه ده رجوه.
کوشتنی باب شوینکهه تووانی توره کرد هدر بؤیه سوریون له سمر نموده
تلزمی بسنه نموده شا ناصر الدین تیزوزکدن. له ۱۵ سی ثابی ۱۸۵۲ دادو
له کاتینکدا که شا له ده روهی کوشکه کهی له سمر شاخی شه مران له
نموده لآندا بو دوو پیاو بدره و روی رقتت که یه کیان کاغم زیکی سکالا^ی
پیبو همروکیان هاوایان ده کرد "داماو داماو، یارمهه تی یارمهه تی" ،
کاتینک که شا دهستی برد سکالا که وربگریت نه ویتیان به خیرا فیشه کیتکی
نا به رانیمه و که توشی پینکانیکی سوکی کرد، پاسهوانه کانی یه پمده
نیشته سمریان یه کیان لئ کوشتو نه وی تریشیان به برینداری گرت، نه
هدولی تیزوزکرنده سدره تایدک بو بو دست پیتکردنی هدلهه تیکی به رفراوان
که سمرتاپای نیزانی گرمه و بو گهران به شوین با ییه کانداو پاشان
کوشتنیان، زوریک بیتاوان بو نه قوریانی به هزی تا انبار کردنیان له لاین
نه یارانیان نه وی که شهوان باین.

نهو ددهمه تاران نمشکه خجده توندوتیزیه کی بن شوماری به خزوه بینی که پیشکوه حکومه تر خملکی تییدا بمشداریون. دهتری نهو باستانی که له تاران دستگیرکران به سفر سفرجهم چین و تویزه کاندا دایه شکراون، هر چینه بهشی خویی له باشه کان بردوه پاشان بهنیو کوچه و کولانه کاندا جینیان پیداون و سوکایه تیان پیکردون و نمشکه خمه بیانداون و پاشان کوشونیان^(۱). "ایاکس" دهیگیتیه و که هندی له باشه کان به تهور سفربر اون، کاتیکیش که پزیشکه فهره نسیه کمی شا بهش که هی خویی له باشی پیتده دریت پازی ثابت قوربانیه کانی به تهور پارچه پارچه بکات و بیانویان بو ددهیتیه و ده لیت: من به هزی پیشکه صه و بهشی خزم خملکم پارچه کرد و در نامه دیت قوربانی نوی بو لیسته کم زیاد بکم^(۲).

قوره تلعمین یه کن بو لمو که سانه که دستگیرکران و دلی نهو له لای مه جمود خان کلانتری پاریزگاری شاری تاران گلدرایمه. نهودی که جین سفرنجه نهودیه که قوره تلعمین چاوی لمو دخنه تیزه کاریهی چواره دوری نهبو بدلکو به دریایی نه مو ماوهی که له مالی پاریزگار دستگیرکرابو بمرد و امبوبو له مژده دان به بانگهیشتی باشی. نهو بونه و کوره زنانه ده قزنه و که لمو ماله سازده کراو تییدا و تاره سفرنجه اکیشه کانی خویی ده بیزا. وادیاره بونی قوره تلعمین لمو ماله و های کرد له زنان بروزتنه سمری تاکر نهو نافرده

^(۱) عبد الرزاق الحسن، سفرگاری پیشتر، لا ۳۳.

^(۲) Sir Percy Sykes (A History of Persia) London 1958 vol.2, p344.

یدنابانگه ببینن که ناوی کدوتبوه سدر همه مو زیانیک. قوره‌تلعه‌ینیش دلی نهو زنانه‌ی دهوره‌زاندو نهود پیتگه پچوکه‌ی تیشان تهدان که پیاوه ناینیبه کونه کان بز نافرده‌یان داناوه و نهودی بز باس دهکدن که چون نهم ناینه نویسه پیتگه‌ی نافرده‌تی بهرز کرد و نهوده نازادی خزی بیخ به خشیوه.

"صدر الاعظم" دورو زانای پیاوه نارد بولای قوره‌تلعه‌ین، که نهوانیش ملا مهد نهندرمانی و ملا عملی کیشی بون، تاکو تاقی بکنه‌نهوه راپوزتینک لهباره‌ی بیروباوه‌زی ناینی بیوه بنوسن همتاکو لیپرسینه‌وهی شیاوی برامیمیر بکهن. نهم دورو پیاوه به مه‌بستی تاقیکرده‌وهی حموت دانیشتنیان له‌گه‌لدا بدست، نهوش له همه ده‌سلاندن که چون باب نیمامی چاودروانکراوه، نهمان بهو جوزه و دلامیان نه‌دایمه‌وه که نیمامی چاودروانکراوه به‌پیش سه‌رچاوه ناینیه کان له هه‌ردوو شاری "جابلقا" و "جابرسا" سوه سه‌رهمله‌دادات، نهوش دلامی نه‌دانه‌وه ده‌بیوت نهوه شتیکی بیت‌جی بیو نوسه‌ره درزنه کان هه‌لیانه‌ستوه و ندو دورو شاره به‌هیچ شیوه‌یهک بونیان نیمه و هیچ نین جگه له نه‌فسانه‌یهک که شیاوی شیته کانه، پاشان به کاریگه‌ریمه‌وه و تی: "ندو به‌لگانه‌ی که نیوه ره‌واجی بز ده‌کهن و هک قسمی مندالیکی ده‌به‌نگی نه‌فام وايه، تا که‌ی به‌شونین نهم درزو و نه‌فسانه شیتنه‌یهدا ده‌رزن، تا کمی سعرتان بعزم ناکنه‌وه تاکو خوزی راستی ببینن". ملا عملی بهم قسانه توره‌بو هستایه سه‌رین و به هاوریکه‌یی و ت: "ج سودیلک همه‌یه له قسمه و مشتمیر

له گهل کچه گومرايه کدا!». پاشان چونه دهرو راپورتیکیان نویسی تیبیدا ناماژدیان بهوددا که قوره تلعهین و درگمراوهو گومراوهو رازی نهبوه تزیه بکات بویه به پشت بستن به ریساکانی قورنام شاینه کوشتنه^(۱).

قسه کان له بارهی چونیه تی کوشتنی قوره تلعه پتموه جیاوازن، همندیکیان دلین: خراوهه نیتو لولهی توتیکه موه و گولله توتیکی پیوه نراوهو پارچه پارچه کردوه^(۲)، همندیکیشیان دلین: قزی به کلکی هیسترنیکدهو بستاروهو بهو شیوه همتأ دادگا رایکیشاوه لهویش بپیار ده رجوه به زیندوی بیسویشن بدلام حکومه فهرمانی داوه سوتانه کدهو دواخربت بوق دوای مردن، بویه خنکاندویانه پاشان تدرمه کهی خراوهه نیتو ناگرهوه^(۳). روژهه لاتناس "براون" بیش له زبانی کمیتکه وه دهیگیریته وه که گوئی له مه گمود خان کلانتمه بوده دلینت: شا قوره تلعهینی با نگردوه بو کوشکه کهی خزی له نیگارستان و داوای لینکرده خزی له باب بشواته وه بدلام کاتینک که قوره تلعهین رازی نهبوه شا فهرمانی داوه بخریته شه و بیرون وه که له با خچهی کوشکه کهیدایه، پاشان چوار بعده گدورهیان بمسدرا فریداوه به خزل سهربیان ناوه تمهوده^(۴). بدلام خارهنه کتیبی "مطالع الأنوار" دلینت قوره تلعهینیان له مالی پاریزگارده بردهه بوق با خچهی نیلخانه، ثم با خچهیهش پیشتر بونی ههبوه شورکات برامبد

(۱) محمدزاده زرندی، سهرباره پیش، لا 497 - 498.

(۲) محمد باقر جلالی: "الخاتمة الدستية في الرأي على العلامة البهائية" (التحف، بنی معزرا)، لا 24.

(۳) محمد مهدی خان، سهرباره پیش، لا 183.

(۴) E. G. Browne (op cit) p. 541-542.

بالتویزخانه‌ی بفریتانیا بود، لهویش به دسته‌سپریتکی تاوریشم خنکینراوه که قوره‌تلعه‌ین به دستی خزی داویدتی به جمللاده‌که‌ی، پاشان خراوه‌ته نیتو بیزیکده‌وه که لهو نزیکانده هملکه‌نراوه، دواتر سهری به خول نراوه‌ته وه^(۵).

^(۵) محمد زرنده، سه رچاره‌ی بینتر، 500 - 501.

همسه نگاذن

کاتیک که سه رگوزه شتهی قوره تلههین له سه رهتای زیانیبه وه تا
ساته وه ختنی کوشتنی ده خوتیننه وه هست ده کهین که شدو شافره تیکه وه ک
شافره تانی تر نیبیه، چونکه شدو سه رباری نهودی که لمرا ده بعد در جوان بوده
له همان کاتدا شافره تیکی یه جگار زیره ک بوده خواهنه که سایه تیبیه کی
به هیزرو زیانیکی پهراو بوده، شدو چوار خسله تهش که مخار له یه ک مرؤقدا
کوزیسته وده، شدو که شدو خسله تانه که تیبا کوزیسته وده تو اینیویه تی کاربکاته
خملکی و بودته یه کن له و کسانه که ریزدی میزد ده گزرن.

"کزنت دی گزینتو" له کتیبه که یدا به ناوی "ناین و فه لسه فه کان له
ناییای ناوه راست" داده سفی ده کات، شدو له دوای کوشتنی قوره تلههین
به ماویده کی کدم سه ردانی نیزان ده کات، ده لیت: "... زقره دی شدو
کسانه که له قوزانگه جیاوازه کانی زیانیدا بیتیانه یان گوتیان لیبی بوده
هدمیشه شودم بق باس ده کدن که شدو سه رباری شدو ناویانگه که هه بیو:

له زانستنایدا و تاریخیکی لیهاتوبوه گونگرانی لهناخی دلیانهوه همستان به خروشان کردوهه به سه رسامیهه و فرمیسکیان پشتوه^(۱).

هدروهه خاوهنه کتیبی "مفتاح باب الابواب" پیاوهلدانی بزده کات و دلیت: "نم نافرهته فونهی جوانی و کهمال بو، کهیتکی دانسقهو میانره بو، زیان پاراو و پهانیتیز بو، وته خوش و قسه شیرین بو، چاونه ترس و دلاور بو، هملیسته فارسی و عمردیبه کانی همه مو نه دیستیک شهیدای خوی ده کات، همه مو دانایه کی دلیلند ده کرد، بهلام بدده ختنی و بیشهنسی لهناوي برد^(۲).

نهوهی که تیبینی ده کریت نهوهی که نه و زور نارهزوی نویکردنوهی هدبوه له بیرون اورده، چونکه نه و کاتیلک ده چیته سمر ریبازی شیخیه کان نهوكات ریبازیکی نوی دهیت لهنیو شیعه دا، هر نهوندesh که گوییستی سرحدلدانی یا ب دهیت دسته حی بانگهیشته کهی لهنایی ده گریت.

دهیین هر نهوندesh که ده چیته سمر ریبازی با بی داوای نویکردنوهی شهربعدت ده کات، جاریکه له کهربه للاو جاریکی تر له کاظمیه و جاریکی تریش له بهدشت، تا دواجار سمرکه وتنی بهدشت هیتنا، راسته گهر بلین نه گهر قوره تلعهین نه بواهه نهوا میزیوی بانگهیشته با بی بعو شیوه بعدینود نه ده چو.

^(۱) سه رجایی پیش، لا 505

^(۲) محمد مهدی حان، سه رجایی پیش، لا 183 - 184

هندی له نهیاران همولیاندا هۆکاری شو نارهزوو دی که هەبیو بو
نونکردنده شەریعەت بگىزىنه وە بو ھاوسىرگىرىدە شىكتە كەی نیوان
خۆى و نامۆزاكەی، چونكە بە بۆچۈنى شوان قوره تلعهین زۆر يرقى لە
مېزدە كەی بود بەو ھۆيەش كەوا شەریعەتى ئىسلام مافى جىابونەوە بە
نافرەت نادات شوا شەويىش بە جۇزىتىكى خۆنەوېست ھەمىشە بەرەو شەو
رىپازانە يوقىشتوه کە چانسى نەوەي پىن شەددەن شەریعەت پوجەل بکانەوە
تاڭر بەھەدر جۇزىتىكى بىت رىزگارى بىت لە مېزدە رقاویە كەمى.

بەھەر حال من پىتمايمە قوره تلعهین نافرەتىتىكى بلىمەتمو لە
سەردەمى شىباوى خۇيدا نەھاتورە، يان لانى كەم سەد سال پىتىشى سەردەمى
خۆى كەوتورە، چونكە شوا گەر لە سەردەمى نىستاماياندا سەرى ھەلبىدایە،
لە كۆمەلگايەكى پىشىكەوتوى شارستانىدا، شوا پىنگەيەكى ترى دەبو،
رەنگە مەزىتىن نافرەتى سەددەي بىستەم بوايە!

هذا قتلوا قرة العين

د. علي الوردي

به لغه هملا من بيسوانه فوره تلعمه بن شافره نیکی بلیسه نهور له سه رده می خیاری
خوبیدا نه هشاته، بیان لانی کلم سه د سالا بیش سه رده می خیزی که وتوه. جو یکه
نه و گهرله سه رده می ثیستا ساندا سه ری لقمه لبدایه، له کوئه لگلایه کی بیشکه و توی
شارستانیدا، نه وا بیگله به کی نتری ده بیور، پرگله مه زنفره بن شافره نیکی سه رده بیستهم
بوایه!

لهملا وکراوه کانی خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما

دیج (2000) دیوار